

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Poimintoja Pietarista

Kulttuurivinkkejä Pietarin matkailijoille

Ulla Arkoma ja Natalia Koshelenko

Kulttuurituotannon koulutusohjelma 240 op

Toukokuu/2010

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Ulla Arkoma ja Natalia Koshelenko	Sivumäärä 26 ja 30 liitesivua
Työn nimi Poimintoja Pietarista – Kulttuurivinkkejä Pietarin matkailijoille	
Ohjaava opettaja Arto Lindholm ja Pasi Toivanen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyömme tavoitteena oli kirjoittaa Pietarin uudenlaista kulttuuria esittelevä matkaopas. Tarkoituksena oli myös luoda malli siitä miten kulttuurituottajat voivat toimia matkailun kentällä. Tuotimme kahden opiskelijan yhteistyönä Kulttuurimenun eli kulttuurioppaan, jonka sisältö poikkeaa tavanomaisista matkaoppaista. Kulttuurimenuun on koottu sellaisia käyntikohteita, joita Suomessa julkaistut matkaoppaat eivät yleensä esittele. Pietarin käyntikohteet on muokattu yhden päivän mittaisiksi ohjelmapaketeiksi erilaisia kohderyhmiä ajatellen. Lähestyimme oppaan sisältöä elämyksellisyyden ja luovusajattelun kautta.</p> <p>Matkaoppaita ja matkatoimistojen Pietarin markkinointia tutkimalla havaitsimme, että Pietaria esitellään pääasiassa tunnettujen kulttuurikohteiden, kuten Eremitaasin, Mariinskij-teatterin, palatsien ja kirkkojen kautta. Pietari on kuitenkin elävä ja monitasoinen kulttuurikaupunki ja matkailijoille on mahdollista järjestää uudenlaisia elämyksiä suuntaamalla katseet pienempiin teattereihin, gallerioihin, museoihin tai erikoisiin tapahtumiin. Lähes huomaamattomat kohteet sisältävät usein mielenkiintoisia tarinoita ja voimakas elämys saattaa syntyä tarinan kautta. Kulttuurimenu on koottu tutkimalla, mitä muuta Pietarin kaupungin kulttuurielämä tarjoaa, kuin tunnettuja monumentteja ja kulttuurinähtävyyksiä.</p> <p>Kulttuuri- ja matkailualan yhteistyö ei tällä hetkellä vaikuta kovin vakiintuneelta käytännöltä, mutta yhteistyön tarvetta on. Opinnäytetyön merkityksenä on tuoda esiin yhdenlainen kulttuuriulottuvuus: matkailu, jossa kulttuurituottajien osaamista voidaan hyödyntää. Tärkeänä merkitystekijänä on myös kansainvälinen vuorovaikutus ja kansainvälisten resurssien hyödyntäminen. Esittelemällä kulttuuria matkailualan kautta voidaan samalla tukea paikallisen taiteen ja kulttuurin vientiä.</p> <p>Kulttuurimatkailu on tällä hetkellä hyvin suosittua ja sitä pyritään kehittämään koko ajan. Tuottamaamme matkailun ja kulttuurialan yhteistyömallia, kulttuuriopasta Pietarin kävijöille, on mahdollista hyödyntää missä tahansa maassa ja kulttuurikohteessa ja muotoilemiamme yhden päivän matkapaketteja voi helposti muuttaa ja parantaa tarpeen mukaan.</p> <p>Kulttuuri- ja matkailualan yhteistyömallia voidaan kehittää paneutumalla tarkemmin matkailualan käytäntöihin sekä tutkimalla matkailijaryhmiä ja heidän valintojaan. Kulttuurioppaan käsikirjoitusta voidaan edelleen kehittää toimittamalla opas painotuotteeksi. Materiaalista on mahdollista tuottaa myös päivitettyä multimediaversio.</p> <p>.</p>	
Asiasanat kulttuuriala, kulttuurimatkailu, elämyksellisyys, kaupunkikulttuuri, kohderyhmät, kansainvälinen yhteistyö	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Ulla Arkoma and Natalia Koshelenko	Number of Pages 57
Title Saint-Petersburg Highlights- Culture Tips for Saint- Petersburg Visitors	
Supervisor Pasi Toivanen and Arto Lindholm	
Subscriber and/or Mentor	
Abstract <p>The objective of our thesis was to develop a guide that would present contemporary culture of Saint-Petersburg City. We aimed at creating a model that would enable cultural producers to operate in the field of tourism. The result of our joint project is Cultural Menu i.e., cultural guide that is totally different from other existing guides. In this Cultural Menu we have gathered up such sights and destinations that are not usually mentioned in already published Finnish travel-guides. Our handbook offers one-day cultural trip packages for different target groups. The content of this guide is borne by firsthand experience and creative mindset.</p> <p>When evaluating travel guides and offers of various travel-agencies, we have noticed that Saint-Petersburg is mainly presented by already well-known sights such as Hermitage, Mariinsky-Theatre, palaces and churches. Saint-Petersburg is lively and multifaceted cultural city, where the cultural producers can offer unforgettable experience to visitors by redirecting their attention from popular destinations to smaller theatres, galleries, museums and different unusual events. Often places invisible to the naked eye may have interesting stories and evoke strong emotions while listening to these stories. This guide is composed by investigating what else Saint-Petersburg's cultural life offers besides well-known monuments and cultural attractions.</p> <p>Currently the cooperation between culture and tourism does not seem to be a settled practice, although such cooperation is obviously necessary. What makes this thesis unique is that it highlights the cultural dimension where the expertise and skills of a cultural producer can be utilized in the sphere of tourism. Another point which is important in this project is intercultural interaction and utilization of knowledge held by Russian people living in Finland. Also, by presenting culture via tourism we can enrich local arts and cultural exports.</p> <p>Nowadays cultural tourism is a live issue, which is under continuous development. The model we elaborated in this thesis can be easily replicated to other countries and destinations depending on the preferences of visitors; thus one-day packages can be changed and improved satisfying the needs of the target groups.</p> <p>Cultural and tourism cooperation model can be further developed by delving into the tourism industry and investigating the tourist target groups, their preferences and choices. In addition, our cultural guide can be further improved by turning it into a real market product. Also, the material can be used for creating an easily updated multimedia version i.e., website.</p>	
Keywords Saint-Petersburg, culture, cultural tourism, experience, city culture, target groups, international cooperation	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 KULTTUURIN KESKUS PIETARI	7
2.1 Luova Kaupunki	7
2.2 Pietari matka ja markkinointikohteenä	10
3 KULTTUURIELÄMYKSIÄ LYHYTLOMAILIJOILLE	12
3.1 Kulttuuri ja matkailu	12
3.2 Elämyksiä	15
3.3 Kohteet ja kohderyhmät	16
4 PÄÄTÖKSET JA POHDINTA	19
5 LOPUKSI	20
LÄHTEET	25
LIITE KULTTUURIMENU	28

1 JOHDANTO

Pietaria luonnehditaan kauniina, salaperäisenä ja puoleensavetävänä kaupunkina, josta löytyy lukematon määrä palatseja, katedraaleja, puistoja, siltoja ja kanavia. Pietaria verrataan Roomaan, Pariisiin, Amsterdamiin, Venetsiaan ja Wieniin. Se on kaupunki, joka seisoo 101 saarella, Pohjolan Venetsia, maailman suurin ulkoilmamuseo, Ikkuna Eurooppaan tai meidän ikkunamme itään. Kuitenkin tarkasteltaessa suomalaisten suosituimpia lomakohteita, voi vain todeta, että ikkuna itään on vielä kovin raollaan. Suomalaiset matkustavat Ruotsin- ja Viron lisäksi pääasiassa etelän lomakohteisiin (Tilastokeskus 2009).

1970- ja 1980-luvuilla Leningrad-turismi kukoisti ja Suomesta matkusti bussilasteittain turisteja rajan taakse. Nyt osat ovat vaihtuneet ja linja-autot kulkevat toiseen suuntaan: venäläiset ovat suurin matkailijaryhmä maassamme. Jo pelkästään Helsingissä vierailee vuosittain 660 000 venäläistä matkailijaa, joista suurin osa tulee Pietarista (Elinkeinopalvelu 2009). Viime vuosina Pietari on kuitenkin nostanut päätään kulttuurimatkakohteiden joukossa, aikakauslehdet tarjoavat lukijamatkoja Pietariin, uutta nopeaa junayhteyttä viimeistellään ja säännöllinen viisumivapaa laivayhteys Helsingin ja Pietarin välillä aloitettiin huhtikuussa 2010 (Helsingin Sanomat 2010a).

Mitä pietarilaisesta kulttuuritarjonnasta sitten esitellään esimerkiksi suomalaisille matkailijoille? Suomessa ilmestyneet uusimmat Pietaria esittelevät matkaoppaat ovat suomalaisten kirjoittamia tai suomennoksia mm. Iso-Britanniassa tehdyistä oppaista. Kaikkia Pietari-oppaita leimaa sama ruuhkainen tunnelma, kirjat ovat täynnä tietoa Pietarin historiasta, kulttuurista, nähtävyyksistä, ostospaikoista, majoituspaikoista, ravintoloista jne. Pääosassa ovat perinteiset nähtävyydet ja matkakohteet kuten Eremitaasi, Mariinskij-teatteri, kirkot ja palatsit. Samat käyntikohteet ja tarinat löytyvät nykyajassa kiihkeästi elävistä monipuolista, uudenlaistakin tarjontaa esittelevistä matkaoppaista. Myös matkatoimistot sekä Internet tarjoavat runsaasti samantyyppistä informaatiota. Koska tarjontaa on paljon, pyrimme helpottamaan matkailijan elämää Kulttuurimenulla, johon on kerätty monipuolisia kulttuurisia käyntikohteita päivän mittaisiksi ohjelmapaketeiksi.

Kulttuurimenun tarkoituksena ei ole tarjota kaikkea kaikille, vaan pyrkimyksenä on keskittyä muutamiin pieniin erikoisuuksiin ja tarinoihin sekä myös sellaisiin kulttuuri-kohteisiin, joista kirjakauppojen matkaoppaat eivät aina kerro. Jätämme tunnetuimmat nähtävyydet, ostospaikat sekä majoitustarjonnan jo kirjoitettujen matkaoppaiden sivuille, hidastamme vauhtia ja katselemme Pietaria rauhassa, toisenlaisin silmin. Pietarin päiväpaketit sopivat tottuneille Pietarin kävijöille, jotka ovat kokeneet kaupungin pushkinilaisen hengen, vaeltaneet Tsarskoje Selon taivaansinessä, tuntevat Kanavakadun tragedian ja Heinätorin, Rikoksen ja rangaistuksen näyttämön. Toisaalta kohteet sopivat myös matkailijoille, jotka viihtyvät ns. kulttuurin ”katutasolla”. Tällaisia ”katutason” kohteita ovat mm. ravintolat, kahvilat tai baarit, jotka tarjoavat ruuan ja juoman lisäksi esityksiä tai näyttelyitä, pienet tai keskikokoiset teatterit, taidegalleriat, kirjakaupat, erilaiset monitoimitilat, esim. galleria-, ateljee-, konserttitilat (Florida 2002, 284).

Kulttuurimenun käyntikohteet on rajattu kulttuuritarjontaan, sillä kulttuurimatkailu on yksi nopeimmin kasvavista matkailun aloista (Rautio 2007, 13) ja kulttuurituotannon opiskelijoina haluamme kiinnittää huomiota matkailun ja kulttuurin välisiin yhteyksiin. Kirjanen on suunnattu matkatoimistoille, koska oletamme, että matkaohjelmia luodessaan matkatoimistot eivät tee yhteistyötä kulttuurialan toimijoiden kanssa. Kulttuurimenu on kulttuurituottajien näkökulmasta tehty yhteistoimintamalli, joka on puettu matkaoppaan muotoon. Matkailualan ja kulttuurituottajien yhteistyömallissa matkailualan ammattilaiset huolehtivat matkan kokonaissuunnittelusta ja tuottajat osallistuvat kulttuuritarjonnan suunnitteluun ja markkinointiin. Matkailun asiantuntijoilla on kokonaiskuva matkailualan toimintaympäristöstä, asiakaspalvelusta ja -prosessista (mt., 2008) ja tuottajilla on kuva kulttuurisesta ympäristöstä, sen monipuolisuudesta, trendeistä ja historiasta. Näin ollen emme puutu matkailualan muihin toimintaympäristöihin vaan pureudumme puhtaasti kulttuuriseen sisältötuotantoon. Kulttuurituottajat keskittyvät siis kulttuuristen virtausten seuraamiseen ja erilaisten kulttuuripakettien suunnitteluun ja matkailualan ammattilaiset liikenne-, majoitus-, ravintola- ja ruokailupalveluun sekä erilaisten aktiviteettien ja myös ohjelmapalveluiden tuottamiseen.

Opinnäytetyömme tiedollinen kehikko on muodostunut luovaa yhteiskuntaa, elämysajattelua sekä matkailun ja kulttuurin välistä toimintaa käsittelevästä kirjallisuudesta. Liitteenä olevan Kulttuurimenun käyntikohteet on ryhmitelty pääasiassa erilais-

ten mieltymysten pohjalta, kuten kiinnostus historiaan, estetiikkaan tai romantiikkaan, taipumus hullutteluun tai innostus musiikkiin. Poikkeuksena ovat opiskelijaryhmät, joka laajana ja monimuotoisena joukkona voi pitää sisällään hyvinkin monenlaista tarjontaa sekä lapset, joka on ainoana ryhmänä mukana ikäjaottelun perusteella. Jaottelun perusteet on selvitetty tarkemmin luvussa Kohteet ja kohderyhmät.

Kulttuurimenu on toteutettu opinnäytetyönä venäläis-suomalaisin voimin. Natalia Koshelenko on kotoisin Murmanskista, hän on ammatiltaan lasten musiikkikoulun opettaja ja kouluttautunut Suomessa kokiksi. Natalia asuu tällä hetkellä Suomessa ja haluaa esitellä Pietarin nuoren venäläisen silmin. Ulla Arkoma on helsinkiläinen filosofian maisteri, työskennellyt pääasiassa koulutusosalalla sekä toimittanut monitieteisiä äänitesarjoja ja ohjaajan oppaita.

2 KULTTUURIN KESKUS PIETARI

2.1 Luova Kaupunki

Richard Floridan mukaan yhteiskunta muuttuu, koska haluamme sen muuttuvan. Nyky-yhteiskunnan yhtenä muutostekijänä Florida pitää luovan luokan nousua. Luovuutta arvostetaan ja tuetaan nyt enemmän kuin koskaan. (Florida 2002, 45-46.) Florida on vakuuttanut eri kaupunkien johdolle, että menestyksen salaisuus on ihmisläheinen ilmapiiri. On houkuteltava alueille luovia ihmisiä, joka puolestaan edellyttää avointa suhtautumista monimuotoisuuteen. (Mt., 427.) Luovan luokan jäsenet edustavat erilaisia ikäryhmiä, etnisiä vähemmistöjä, rotuja ja siviilisäätyjä ja luova yhteisö on parhaimmillaan silloin, kun se vetää puoleensa mitä erilaisimpia ihmisiä (mt., 428). Floridan esimerkkinä on Irlanti, joka ryhtyi työstämään kulttuuri-, kuvataide- ja musiikkiperintöään muuttuakseen erilaisten tapahtumien ja elämäntyylien keskukseksi. Irlanti onnistui päämäärässään ja nykyisin maan pääkaupunki Dublin on monipuolinen, värikäs, houkutteleva ja luova kaupunki.

Kulttuurin painoarvo näkyy nykyään suurissa kaupungeissa, joissa kulttuuritarjontaa on enemmän kuin koskaan. Kilpailu on kovaa ja varteen otettavassa kaupungissa on

oltava suurten kulttuurilaitosten ja monumenttien lisäksi tilaa myös katukulttuurille. (Rautio 2007, 23.) Koska kulttuurikaupunkia ei voida luoda väkisin ja alueiden pitää antaa kehittyä vapaasti, niin kulttuurimatkailunkin yhtenä keinona on muuttaa jo olemassa olevat kulttuuriset kohteet matkailutuotteiksi. Sen sijaan, että ryhdyttäisiin luomaan jotakin uutta matkailullisiin tarpeisiin, käytetään hyväksi jo olemassa olevaa. (Mt., 20.) Näin on myös Pietarin kohdalla. Pietarissa on 221 museota, 2000 kirjastoa, yli 80 teatteria, 100 konserttien järjestäjää, 46 galleriaa ja näyttelysalia, 62 elokuva-teatteria, 80 kulttuuriklubia ja paljon muuta. Vuosittain järjestetään lähes 100 festivaalia ja kilpailua, joista yli 50 on kansanvälistä. Näistä on hyvä ammentaa.

Pietarin kaupunkia luonnehditaan monipuoliseksi ja avoimeksi kulttuurikaupungiksi. 1990-luvun taloudellisesta epävakauksesta huolimatta Pietarissa ei suljettu ainoatakaan museota tai teatteria, vaan kävi jopa päinvastoin: kaupunkiin perustettiin uusia kulttuurikohteita, kuten esim. leipämuseo, nukkemuseo, ”Monikansallinen Pietari” museo ja Pushkinin museo. Pietarin museomaailma on monipuolinen, Eremitaasin, Venäjän valtion museon ja Pietarin sekä lähialueiden palatsien lisäksi on olemassa pieniä kaupunkimuseoita, kuten Dostojevskin museo, musiikki-instrumenttien museo, käsityöläismuseo ja erilaisten ammattilajien museoita. Pietarissa on hyvin laaja ja monipuolinen musiikkielämä, johon mahtuu yli 100 taide- ja kulttuurifestivaalia. Nämä uudet traditiot ovat saaneet alkunsa jokavuotisista kaupunkikarnevaaleista.

Tärkeä osa Pietarin kulttuurielämää on baletti. Pietarin balettikoulua pidetään yhtenä maailman parhaimmista ja mm. Suomen balettiin ja balettikoulutukseen on saatu vaikutteita Venäjältä. Pietarin nykybaletti on osittain perinteisen klassisen ja avantgardebaletin yhdistelmä, josta löytyy mitä erilaisimpia elementtejä, kuten yleisurheilua, draamaa, elokuvaa ja sanataidetta.

Maailmassa on vähän kaupungeja, jotka voivat samassa mittakaavassa ylpeillä museoiden määrällä, oopperateattereilla ja niin laajalla ja merkittävällä kirjallisuudella kuin Pietari. Pietarin erikoisuutena ja vahvuutena pidetään kulttuurin avoimuutta. Kaupunki on avoin uusille taiteen alueille ja arkielämän ilmiöille. Kaupunkikulttuuria leimaa erikoisten toisistaan poikkeavien ihmisyhteisöjen vuorovaikutus. Kaupunkia verrataan kattilaan, johon sekoittuvat eurooppalaisuus, venäläisyys, keisarikunnan loisto, neuvosto aika, boheemius ja juppius. Pietarin kulttuurielämä on yhtä monipuolista.

linen kuin missä tahansa maailman metropolissa ja jatkuva kulttuurikalenterin laajenus tekee Pietarista yhden maailman mielenkiintoisimmista kulttuuri- ja turistikeskuksista. (Официальный портал администрации Ст. Петербурга 2010.)

Ylistävistä puheista huolimatta ongelmia ja kehitystarpeita on paljon. Luova talous on Venäjällä kasvava alue, mutta Venäjä on silti vielä muutosvaiheessa, jossa säännöt ja säädökset yksityisen ja julkisen sektorin alueella ovat epäselviä. Suurin osa kulttuuriorganisaatioista on vieläkin valtion omistuksessa ja kontrollissa. Toisaalta valtion instituutiot nauttivat vero- sekä muista eduista, joka asettaa ne kaupallisia yrityksiä etuoikeutetumpaan asemaan. Kaupallinen sektori tuottaa puolestaan pääasiassa massaviihdettä oligarkian ja keskiluokan tarpeisiin, joka ei ole omiaan edistämään kulttuurin monimuotoisuutta. Ongelmana ovat myös raskas byrokratia ja korruptio sekä se, ettei lännen luoville aloille tyypillinen riippumaton voittoa tuottamaton sektori toimi kovin hyvin Venäjällä. Haasteista huolimatta Venäjän luova talous on menossa samaan suuntaan kuin lännessäkin. Kulttuurikeskuksia ja -ryhmittymiä on ilmaantunut metropoleihin ja mm. Pietarissa luova talous on sisällytetty alueelliseen kehitystrategiaan. Venäjällä ei kuitenkaan ole vielä täysin ymmärretty luovuuden taloudellista merkitystä, vaikka Venäjällä olisi valtavasti potentiaalia juuri luoville aloille. Luovuus assosioituu vahvasti omaperäisyyteen, mielikuvitukseen, inspiraatioon ja kekseliäisyyteen, kuten Kulttuurimenun kohteistakin voidaan päätellä. (Ruutu, Panfilo, Karhunen 2009, 9-10.)

Suurin osa Venäjän perinteisen kulttuurin organisaatioista on valtion omistuksessa, kuten teatterit, museot, kirjastot ja kulttuuritalot sekä kansalliset kulttuurikeskukset. Perinteisten kulttuuriorganisaatioiden lukumäärässä ei ole tapahtunut mitään radikaalia kasvua, mutta sen sijaan filmitelollisuuden, show-ohjelmistojen, urheilutapahtumien, musiikkifestivaalien, kulttuurikeskusten, yöklubien ja peliteollisuuden määrä on kasvanut nopeasti viime vuosien aikana. (Mt., 20-23.) Rikkaan kulttuurisen perintönsä ansiosta Venäjällä olisi valtava mahdollisuus kehittää kulttuurimatkailuun pohjautuvia matkailutuotteita. Pietarin matkailun kehittämistä vastaava The Russian Union of Travel Industry onkin toiminut aktiivisesti edistääkseen kulttuuriturismia. (Mt., 31.)

2.2 Pietari matka ja markkinointikohteena

Pietariin on Helsingistä 456 km, eli suurin piirtein saman verran, kuin Helsingistä Tukholmaan. Pietari herättää kuitenkin suomalaisissa varmasti ristiriitaisempia tunteita, kuin Tukholma on koskaan herättänyt. Tukholmaan on helppo matkustaa laivalla, viisumia ei tarvita, kaupunki on luonteeltaan helposti lähestyttävä, tuttu ja turvallinen, kun taas Pietari on etäinen, maineeltaan hieman epämääräinen, mutta kuitenkin epäilemättä yksi Euroopan mielenkiintoisimmista kulttuurikaupungeista.

Osa suomalaisista turisteista pitää Venäjää köyhänä, korruptoituneena, likaisena ja byrokraattisena maana, jossa on huono palvelu. Ilta-Sanomien teettämän kyselyn tuloksena 8% kyselyyn osallistuneita suomalaisista ei haluaisi koskaan matkustaa Venäjälle. (Ilta Sanomat 2008.) Negatiivisista asenteista huolimatta suomalaiset eivät kuitenkaan ole hylänneet Venäjää matkailukohteena. Tilastokeskuksen vuonna 2008 teettämässä tutkimuksessa Venäjä sijoittui kolmanneksi suomalaisten lyhyiden (1-3 yöpymistä) vapaa-ajan matkojen kohdemaana. Suhteessa Viroon ja Ruotsiin Venäjälle tehtyjen matkojen lukumäärä ei ole kovin suuri. Suomesta tehtiin Viroon 544 000, Ruotsiin 203 000 ja Venäjälle 87 000 matkaa vuonna 2008. Suomalaisten tekemät pitkät lomamatkat (vähintään 4 yöpymistä) suuntautuivat pääosin välimeren maihin. (Tilastokeskus 2008.)

Pietarilaisten matkatoimistojen mukaan suomalaisten suosituin matkaohjelma on viikonloppupaketti Pietariin. Suomalaiset matkatoimistot tuntevat Pietarin hyvin eivätkä tarvitse pietarilaisten matkatoimistojen apua. Monet suomalaiset harrastavat myös omatoimimatkailua ja matkustavat Venäjälle omilla autoillaan. Pietarilaisissa matkatoimistoissa toivotaan, että turistit viihtyisivät kohdemaassa kauemmin ja matkakohdeet olisivat monipuolisempia. Vain osa suomalaisista turisteista matkustaa esim. Viipuriin, Petroskoihin, Pskoviin ja Novgorodiin. Turismia helpottaakseen matkatoimistot ovat toivoneet sopimusta, jonka mukaan turistit voisivat olla maassa 72 tuntia ilman viisumia. (Travel.ru 2010.) Toiveisiin vastaa nyt venäläinen St. Peter Line -varustamo, jonka kyydissä Pietariin voi lähteä vaikka hetken mielihohteesta ja viipyä matkalla 3 vuorokautta ilman viisumia. Kyseessä on viides kerta, kun joku yrittää saada laivaliikenteen toimimaan Helsingin ja Pietarin välillä. (Helsingin Sanomat 2010b.)

Vaikka Pietarilaisten matkatoimistojen mukaan suomalaiset matkanjärjestäjät tuntevatkin Pietarin hyvin, markkinoidaan kaupunkia silti pääosin tunnetuimpien kulttuuri-kohteiden avulla. Suurin osa Pietarin matkanjärjestäjistä ja suomen kielellä kirjoitetuista tai suomeksi käännettyistä Pietaria käsittelevistä matkaoppaista keskittyy Pietarin tunnetuimpiin historiallisiin matkailukohteisiin, kuten palatseihin, linnoituksiin, suuriin taidemuseoihin, teattereihin ja kirkkoihin. Tyypillinen sisällöllinen jaottelu keskittyy matkailijan perustarpeisiin, käytännön neuvoihin, Pietarin historiaan, eri taidelajien mukaiseen jaotteluun (kuvataide, musiikki, teatteri jne.), ostoksiin ja ruokailuun. Omaperäisimpiä sekä monipuolisimpia matkaoppaita ovat Sankarimatkailijan Pietari sekä Mondon matkaopas Pietari. Molemmista oppaista löytyy tunnetuimpien matkakohteiden lisäksi paljon mainintoja pienistä erikoisistakin kulttuurikohteista, kuten ns. katukulttuurista. Sankarimatkailija Pietari on kolmen henkilön tarinakokoelma Pietarista, johon on liitetty erilaisia käyntikohteita. Teos ei toista tavanomaisten matkaoppaiden kaavaa vaan keskittyy arjen tarinoihin, tunnelmiin ja historiaan. Tarinoita löytyy niin jalkapallosta, vankiloista, kuin asumisestakin.

Matkaoppaiden perinteisen tyylin rinnalle muutamat matkatoimistot ovat ryhtyneet markkinoimaan Pietarin matkoja erilaisten toiminnallisten kulttuuripakettien avulla. Esimerkiksi Lomalinja markkinoi maalaus-, runo- ja luostarimatkoja asiantuntijaopastuksella. Ruumiinkulttuuriin ja ruokakulttuuriin keskittyviä Pietarin matkoja tarjoilee mm. Suomi-Venäjä Seuran Venäjän Matkat. Samaisen matkatoimiston ohjelmalistalla on Sukellus Pietarin pinnan alle, jossa tarjotaan muutakin kuin museoita ja muistomerkkejä. Tarjolla on saunareissua venäläisessä saunassa eli banjassa, vierailua hygieniamuseossa, käyntiä John Lennonin muistohuoneella sekä tutustumista yöllä aukeneviin siltoihin. Erilaisia kulttuurisia käyntikohteita on valtava määrä, joten Kulttuurimenun pääkysymykseksi nousikin, mitä valita valtavasta tarjonnasta, miten rajata käyntikohteet? Matkaoppaiden kulttuuria esittelevissä osioissa matkailijan valintoja on pyritty helpottamaan mm. lohkomalla kaupunki eri osiin ja esittelemällä pala palalta kunkin osion nähtävyydet. Suosittuja ovat myös eri kaupunginosiin suuntautuvat tai teemakohtaiset, vaikkapa kaunokirjallisuuteen pohjautuvat kävelykierrokset. Suosituin tapa esitellä Pietarin kulttuuria on taidelajikohtainen jaottelu, jossa kirjallisuus, musiikki, teatteri, sirkus, elokuva, kuvataide ja arkkitehtuuri esitellään omina osioinaan. Myös erilaiset museot on yleensä sijoitettu oman otsikkonsa alle. Kulttuurimenun kohdalla halusimme välttää perinteistä jaottelua ja rakentaa yhden päivän mittai-

sia ohjelmapaketteja, jossa matkailija voisi päivän kuluessa kokea erilaisia asioita. Ongelmaksi muodostui päiväpakettien ryhmittely. Oli päätettävä minkälaisista kohteista päiväpaketit kootaan ja minkälaisille matkailijoille ne kohdennetaan.

3 KULTTUURIELÄMYKSIÄ LYHYTLOMAILIJOILLE

3.1 Kulttuuri ja matkailu

Kulttuurimatkailua on harrastettu jo 1500-luvulta lähtien, mutta kulttuuri ymmärrettiin pitkään vain korkeakulttuuriksi ja pienen piirin harrastukseksi. Lomamatkailua pidettiin pääasiassa työn vastakohtana, eikä kulttuuria yleisesti mielletty levon ja virkistämisen lähteeksi. Ajatukset ja tarpeet ovat kuitenkin aikojen kuluessa muuttuneet ja nykyään matkailijat ovat kiinnostuneita myös kohdemaan kulttuuritarjonnasta. Materiaalisten hyödykkeiden sijaan halutaan enemmän kulttuurisia tuotteita. (Rautio 2007, 16-17.)

Matkailu ja kulttuurin kulutus ovat kasvaneet viime vuosina useissa Euroopan maissa ja molemmat, matkailu- ja kulttuuriala, tarvitsevat toisiaan. (Mt., 18.) Matkailulla on kulttuurille tärkeä merkitys, sillä ilman kulttuurin kysyntää on vaikea ylläpitää ja kehittää kulttuuria. Kulttuurimatkailu ylläpitää ja monipuolistaa kaupunkien kulttuuritarjontaa ja luo tällä tavoin työpaikkoja kulttuuri- ja palvelualoille. (Mt., 20.) Samaan aikaan kun kulttuurimatkailun suosio kasvaa tarvitaan uudenlaisia toimintamuotoja sekä verkostoitumista matkailun ja kulttuurialan asiantuntijoiden kesken. Ihmisillä on enemmän rahaa ja vapaa-aikaa kuin koskaan ja yhä useammat ovat myös korkeasti koulutettuja ja vaativat enemmän kulttuuripalveluja. Myös hyvin toimeen tulevien eläkeläisten määrä kasvaa. Näistä syistä Euroopassa uskotaan, että kulttuurituotteiden kysyntä tulee vain kasvamaan, joka puolestaan heijastuu myös matkailuun. (Mt., 23.)

Kulttuurimatkailun merkitykseen on herätty myös Suomessa. Opetusministeriön valtakunnallisen ESR-kehittämishankkeen 2007–2013 puitteissa on luotu mm. Kulttuurin ketju -niminen hanke, jonka päätavoitteena on edistää kulttuurimatkailun tuotekehi-

tystä ja rakentaa kulttuurimatkailun laadun kehittämisohjelma. Suomi on mukana myös Euroopan kulttuurimatkailun verkostossa (ECTN), jonka tarkoituksena on yhdistää kulttuuri- ja matkailualan toimijoita Euroopassa. (Turku Touring 2009.) Turku Touringissa toimiva Varsinais-Suomen Matkailun ja elämystuotannon osaamiskeskus (OSKE) on ollut mukana käynnistämässä hanketta ”Developing cultural tourism as a joint network in capitals of culture”. Hankkeella pyritään yhdistämään kulttuurin ja matkailun toimijat Turun ja Tallinnan alueilla. (Mt., 2009.) Kulttuurialan ammattijärjestö TAKU osallistui keskusteluun huhtikuussa 2010 järjestämällään seminaarilla ”Kulttuuri ja matkailu – mahdollisuuksia molemmille”. Ohjelmassa mainittiin aiheellisesti, että kulttuurille ja taiteelle annetaan tilaa sosiaali- ja terveystieteiden puolella, miksei siis myös elinkeinotoiminnan puolella? (Taide ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU 2010.)

Matkailuelinkeinossa palvelut tuotetaan palveluketjussa, jonka keskiössä on asiakas tarpeineen ja toiveineen. Ennen matkalle lähtemistä asiakas suunnittelee matkaa ja tutustuu matkatoimistojen sekä verkkosivustojen tarjoamaan tietoon matkakohteesta. Samalla hän arvioi kohteen sopivuutta juuri hänelle itselleen. Suunnittelun lähtökohdina voivat olla omat kokemukset ja mielikuvat kohteesta, tai vaikkapa tuttavapiirin kokemukset. (Opetushallitus 2008.) Tuttu on tietysti turvallista, mutta mikäli esim. kulttuurikohteiden kartoittamiseen, tutkimiseen ja markkinointiin on käytetty aikaa ja asiantuntemusta, voivat uudetkin käyntikohteet herättää kiinnostuksen. Kulttuurituotanto on yksi matkailun palvelutuotannon osa ja kulttuurin asiantuntija tärkeä lähde asiakkaan ja palvelun tuottajan vuoropuhelussa. Yksittäinen kulttuurikohde muuttuu sitä mielenkiintoisemmaksi, mitä enemmän tietoa on tarjolla. Yleensä kohde esitellään lyhyesti ja pintapuolisesti, jolloin kulttuurinnälkäinen asiakas joutuu vielä itse hankkimaan lisätietoa. Matkatoimistoilla ei välttämättä ole erillistä resurssia uudenlaisten kulttuurikohteiden seulontaan ja niitä koskevan tiedon hankintaan, paketointiin ja markkinointiin, jolloin on nopeampaa ja helpompaa tukeutua vanhoihin ja tunnetuihin kohteisiin. Kulttuurimenu on esimerkki siitä, millä tavoin tuottajat voisivat omalta osaltaan toimia matkailun palveluketjussa.

Matkailun suurimpia kohderyhmiä ovat lyhytlomailijat. Nämä matkailijat haluavat lyhyessä ajassa kokea mahdollisimman paljon ja käyttää mahdollisuuksien mukaan vähän kaikkea koko paletista. He haluavat vierailla erilaissa käyntikohteissa ja tapahtumissa, käyttävät ravintola-, kahvila- ja majoituspalveluita sekä kuluttavat aikaa os-

tosten tekemiseen. (Matkailun edistämiskeskus 2009, 5.) Eri ihmisryhmät hakevat kuitenkin erilaista tarjontaa ja voi olla hankalaa muotoilla itselleen sopivaa päiväkonaisuutta kahlaten kaikkea kaikille -oppaiden sivuilla.

Tähän asti matkailullisesti merkittävinä käyntikohteina on pidetty tunnettuja nähtävyyksiä ja ns. korkeakulttuuria (konsertit, näyttelyt, teatteri jne.), mutta ajat ovat muuttuneet ja samalla myös kuluttajien tarpeet (mt., 6). Aiemmin haluttiin vain aurinkoon ja lämpöön, mutta nyt halutaan myös tekemistä (Helsingin Sanomat 2010). Valtavan ja monipuolisen tarjonnan keskellä on alkanut kyteä toive yksilöllisistä elämyksellisistä hetkistä ja matkaohjelmaan voi hyvinkin kuulua liikunnan, maalauksen tai kirjallisuuden harrastamista. Kulttuurimenun tarkoituksena ei kuitenkaan ole tarjota maalaus- tai kirjallisuuskursseja yksittäisille matkailijoille, vaan pieniä yhden päivän mittaisia kulttuuripaketteja erityyppisiä ihmisryhmiä ajatellen. Kohdematkailijana voi olla vaikkapa taiteen harrastajat, jotka ovat kiinnostuneita tietystä taidesuuntauksesta. Tässä olemme käyttäneet esimerkkinä avantgardea, mutta matkapaketti voidaan rakentaa yhtä hyvin minkä tahansa muun taidesuuntauksen ympärille. Opiskelijaryhmälle olemme koonneet paketin, jossa on kuvataidetta, kirjallisuutta, musiikkia, teatteria ja elokuvaa, mutta yhtä hyvin matka olisi voitu suunnata liikunnan opiskelijoille, jolloin ohjelma olisi koostunut myös ruumiin kulttuurista. Esimerkkikaupunkina toimii Pietari, mutta yhtä hyvin kohteena voisi olla mikä tahansa maailman kulttuurikohteista, vaikkapa Helsinki.

Matkailualalla kulttuuriosaaminen on muodostunut pääosin työtä tekemällä, eikä esimerkiksi kulttuurituottajien ja matkailun ammattilaisten yhteistyönä. Kulttuurialan osaajat eivät tunne matkailualaa, eivätkä matkailun ammattilaiset välttämättä ehdi paneutua syvemmin kulttuurin kentällä tapahtuviin ilmiöihin ja uudenlaisiin tuotantoihin. (Matkailun edistämiskeskus 2009, 6.) Kulttuurituottajina pidämme teemapohjana kulttuurimatkailua ja keskitymme nimenomaan esittelemään kulttuuritarjontaa. Pyrimme tällä tavoin kulttuurisen matkailutuotteen kautta luomaan elämyksiä, jotka saavat kokijassaan aikaan mahdollisesti innostusta, ymmärrystä ja arvostusta toisenlaisesta kulttuurista kohtaan. Unohtamatta kuitenkaan oppimista, osallistumisen iloa ja esteettistä nautintoa.

3.2 Elämyksiä

Miksi elämysmatkailua? Elämys määritellään moniaistisena, merkityksellisenä ja arjesta poikkeavana kokemuksena, joka voi jopa muuttaa ihmistä (Tarssanen 2009, 6). Elämystaloudessa ja elämysyhteiskunnassa uutta luova kulttuuri ja liiketoiminta lyövät kättä. Tavaroiden lisäksi, tai sijaan, ihmiset haluavat ostaa myös tunnekokemuksia (Lapin elämysteollisuuden osaamiskeskus 2009). Elämys on tietysti aina subjektiivinen kokemus ja lopputulokseen vaikuttaa moni asia, mutta ennen kuin elämykseen päädytään, täytyy olla jotakin, jonka avulla itselle sopivaa kohdetta lähdetään jäljittämään.

Lyhytmatkailijoille suunnattu kulttuuripaketti tähtää yksilöllisyyteen eli jokainen kokemus on ainutkertainen ja ainutlaatuinen. Elämyshän tapahtuu ihmisessä itsessään, mutta rakentamalla erilaisille kohderyhmille sopivia päivän mittaisia paketteja, voimme luoda ympäristön, jossa yksilöllisen elämyksen kokeminen on mahdollista. Yksilöllisyyteen liittyy myös joustavuus, sillä emme väitä, että perinteen harrastajat eivät välitä jazzista, tai avantgardesta kiinnostuneet eivät haluaisi vierailla kauhukabinetissa. Asiakas voi halutessaan vaihtoehtoisesti poimia eri paketeista itseään miellyttäviä kohteita ja muodostaa näin omalle persoonalleen sopivan kulttuurimatkan ja -elämyksen.

Onnistuneeseen elämykseen liittyy tunne siitä, että asiakas kokee tuotteen uskottavana, vaikka se olisi täysin fiktiivinen (Tarssanen 2009, 13). Hyvä tarina voi olla voimakkaan elämyksen moottorina. Pieni, lähes huomaamaton veistos, johon liittyy legendoja tai uskomuksia, voi kasvaa arvaamattomiin mittoihin matkailijan mielessä. Jo pelkkä paikannimi voi kertoa tapahtumista tai ihmisistä, jotka tekevät kohteesta jännittävän ja mielenkiintoisen. Tarinat kumpuavat paikallisista kulttuureista ja hyvä tarina havahduttaa vierailijan paikallisen elämän monivivahteisuuteen.

Erilaisille kohderyhmille suunnatut kulttuuripaketit perustuvat mm. vuorovaikutteisuu- den antamaan tyydytyksen tunteeseen. Koetaan yhteenkuuluvaisuuden tunnetta muiden ryhmän jäsenten kanssa, kun nautitaan elämyksistä yhdessä ja hyväksytään kokemus porukassa. Samanhenkisyys voi olla myös tunnetta voimistava tekijä. (Mt.,

14.) Taiteen, tapahtumien ja kulttuuriympäristöjen lisäksi matkailijoita kiinnostavat perinteet ja niihin liittyvä elämäntapa (mt., 37). Perinteisiin voi liittyä arjen estetiikkaa vaikkapa ruokailtaessa perinteisistä astioista ympäristössä, joka on viritetty perinteen mukaisesti siihen liittyvin huonekaluin, tekstiilein ja somistuksin. Esteetikolle kokemus voi olla voimakas ja mieleenpainuva. Historian ja perinteen harrastajaan puree puolestaan perinneympäristön välittämä tieto. Tunnelmaihminen saa lähtemättömän elämyksen perinteisten menojen ympärille, kuten joulu tai pääsiäinen, luotujen kokonaisuuksien keskellä.

Voimakkaan perinteensä ja värikkään historiansa lisäksi Pietari on kiihkeä ja uutta luova kaupunki. Jatkuvien kokeilujen ja vaihtuvien uusien ideoiden virrassa syntyneet kohteet ja tapahtumat saattavat olla menneisyyttä jo lyhyenkin ajan kuluttua. Nykytai-teen harrastaja tai festarifriikki voi seuraavana vuonna kokea aivan erilaisen ja ennen näkemättömän Pietarin, kun taas pysyvämpiä, ”hitaita elämyksiä” hakevat voivat palata elämystensä pariin yhä uudelleen. Matkaoppaat vanhenevat nopeasti ja niiden väliin mahtuu mainiosti kulttuuria pieninä annoksina tarjoilevia teoksia, joista löytyy luovan kaupungin uusia aikaansaannoksia sekä pysyviä, tiettyä kulttuurihenkeä ylläpitäviä kohteita.

3.3 Kohteet ja kohderyhmät

Matkailuelinkeino on muuttunut ja muuttuu jatkuvasti. Matkailumarkkinoilla on ryhdytty kehittämään palveluja erilaisille kohderyhmille, mutta on erittäin vaikea tehdä yleistyksiä siitä, mikä tiettyjä kohderyhmiä tulevaisuudessa kiinnostaa (Borg, Kivi, Partti 2002, 11). Esimerkiksi väestön rakennemuutoksen kohdalla ikääntymistä pidetään matkailullisesti merkittävänä muutostekijänä, mutta on mahdotonta yleistää mitä tulevaisuuden seniorit matkoiltaan vaativat. Trendit muuttuvat ja juuri muutokohdis- sa uusien trendien ennustaminen on hyvinkin haasteellista. Toisaalta murrosaikoina on mahdollisuus katsoa eteenpäin ja käyttää hyväksi uusia mahdollisuuksia. Matkailija voi kuitenkin nykyään olla hyvin arvaamaton, eikä selkeitä elämäntyyplejä tai tapoja voida välttämättä löytää. (Mt., 19.) Matkailussa ollaan jatkuvasti tekemisissä erilaisten tarpeiden kanssa. Abraham Maslow’n tarvehierarkian mukaan ihmisen tarpeiden hierarkia on seuraava: fyysiset tarpeet (ruoka ja lepo), turvallisuuden tarve (suoja, opas-

tus ja vartiointi), yhteenkuuluvuus (ryhmä, matkaseura), arvostuksen tarve (asema, roolit, tehtävä, tieto) ja itsensä toteuttamisen tarve (kokonaisvaltainen elämys). Matkailun kohdalla itsensä toteuttamisen tarve ja elämyksiä tuottavat palvelut ovat nousseet viime aikoina suureen arvoon. (Mt., 25.) Jo itse matkailu on elämyksen tavoittelua, elämyksen saavuttamiseen pyrkivää tekemistä (mt., 27). Elämystä ei voida kuitenkaan pitää kulttuurista irrallaan olevana yksilöllisenä kokemuksena. Se, miten uusi kulttuuri koetaan, on osa elämystä ja matkan järjestäjän päätettäväksi jää millä tavoin tiettyä kulttuuria matkailijalle esitellään (mt., 28-29). Riittääkö perinteiset kulttuurikohteet vai halutaanko kohdetta esitellä vaikkapa pintaa syvemmillä. Elämystaloudessa elämyksellisyyden lisääminen palveluihin tuottaa lisäarvoa ja elämysmatkailusta onkin tullut tämän päivän sana. Matkailijoille järjestetään mitä ihmeellisimpiä kokemuksia, aina lumikenkävaelluksista sightseeing lentoihin. Pitääkö elämysten tuottamiseen kuitenkaan keksiä koko ajan uusia ja ihmeellisiä temppuja? Eikö matkailija voi kokea elämyksiä pelkästään uudessa kaupungissa kävelemällä ja katselemalla elämänmenoja, rakennuksia, patsaita, ihmisiä?

Suunnitellessamme Kulttuurimenuta pidimme lähtökohtana ajatusta, jonka mukaan pienestä voi syntyä suurta ja olemassa olevaa kannattaa hyödyntää. Matkailijalle voi antaa vinkkejä ja rakentaa reittejä mitä erilaisimpien elämysten lähteille tutkimalla mitä on tarjolla ja eläytymällä erityyppisten ihmisten maailmaan. Halusimme osittain johdatella matkailijaa ns. katutasolle, jossa kyseessä ei ole vain yhdenlainen kulttuuritapahtuma, vaan monipuolinen näyttämö erilaisine ihmisryhmineen, kuten musiikki-, kuvataide-, elokuva-, teatteri-, kirjallisuuspiirit, opiskelijat, ja vaikkapa yöelämässä vaeltelijat (Florida 2002, 284). Koska lyhyet muutaman päivän mittaiset matkat ovat suosittuja, päätimme koota asiakkaalle tekemistä yhdeksi päiväksi aina aamupalasta illalliseen asti. Rajasimme tarjonnan tunnettujen nähtävyyksien ulkopuolelle pienempiin, vähemmän tunnettuihin kohteisiin ja ryhdyimme miettimään, miten kohteet tulisi ryhmitellä, jotta tietynlaisista asioista kiinnostuneet ihmiset löytäisivät itselleen mieluisia kokemuksia.

Pekka Sulkusen mukaan jokaisella yksilöllä on oma identiteettinsä, jonka muodostuminen ei ole mahdollista ilman yhteisön tuottamaa erottelujen järjestelmää. Esimerkiksi ihmistä voidaan pitää lahjakkaana ja lahjakkuudesta tulee osa hänen identiteettiään. Tämä ei kuitenkaan olisi mahdollista ilman kulttuuriin sisältyvää lahjakkuuden

käsitettä. (Sulkunen 1999, 72.) Ihmiset eivät kuitenkaan alistu kulttuurin heille määrittelemään asemaan, elämäntapaan tai tyyliin, vaan määrittelevät oman identiteettinsä itselleen mahdollisimman myönteiseksi kulttuurin merkitysrakenteiden avulla. Ranskalaisen sosiologin Pierre Bourdieun mukaan käytämme kulttuurin merkitysrakenteita tietoisesti hyväksemme erottuaksemme muista itsellemme edullisella tavalla. (Mt., 73.) Bourdieu käyttää termiä habitus, joka on kulttuurin antama kyky ilmaista omaa sosiaalista asemaa. (Mt., 74.) Esimerkiksi sen perusteella, käymmekö ruokaostoksilla Alepassa vain Stockmannin herkussa, voisi Bourdieun teorian mukaan tehdä päätelmiä sosiaalisesta asemastamme. Bourdieu uskoo, että makumme paljastavat meidät paljon paremmin, kuin poliittiset mielipiteemme (Bourdieu 1987, 138) ja että ihmiset luokittelevat itseään hankkimalla jo luokiteltuja esineitä (mt., 89). Bourdieulainen luokkateoria jakaa ihmiset neljään luokkaan, elämäntyyliin ja maun perusteella: 1) työväenluokka, jonka maku korostaa tarpeen tyydytystä, 2) kulttuurieliitti ja hyvin koulutetut, jotka harrastavat modernia ja abstraktia taidetta, lukemista ja eksoottisia ruokia, 3) taloudellinen yläluokka, joka haluaa osoittaa varallisuutensa matkustamalla paljon ja seuraamalla trendejä, 4) keskiluokka, joka puolestaan pyrkii jäljittelemään eliittiä. (Sulkunen 1999, 75.) Bourdieulainen luokka-ajattelu pitää edelleen ainakin osittain paikkansa, mutta kulttuurimatkapakettien suunnitteluun sitä on hankala soveltaa. Kulttuurimenun kohderyhmä on jo valmiiksi segmentoitunut, eli kohteena ovat ne ihmiset, jotka ovat kiinnostuneita kulttuurista, toisin sanoen ryhmässä on ihmisiä kaikista sosiaaliluokista. Tämän vuoksi voimme unohtaa Bourdieun luokkateorian ja keskittyä kohderyhmän mahdollisiin mieltymyksiin.

Matkailumarkkinoiden segmentoinnissa (eri asiakasryhmillä on erilaiset perusteet ostopäätöksilleen) selvitetään asiakaskunnan arvot, tarpeet ja odotukset käyttämällä perusteina mm. ikää, sukupuolta ja asuinpaikkaa. Kulutuskäyttäytyminen on kuitenkin muuttunut ja kuluttajat saattavat käyttäytyä hyvinkin epäjohdonmukaisesti. Erilaiset mieltymykset ovat ominaisia kaikille ihmisille ja samasta ihmisestä voi löytyä sosiaaliluokkaan, ikään tai koulutukseen nojaamatta ripaus hulluttelijaa, historian harrastajaa, esteetikkoa tai romanttikkoa. Hän voi olla opiskelija ja samaan aikaan hullutteleva, musiikkia ja kävelyä rakastava historian tutkiskelija. Yksi mieltymys voi kuitenkin olla ylitse muiden ja valinta tehdään sen mukaisesti tai sitten noukitaan kohteita eri mieltymysten mukaisesti eri päiväpaketeista. Elämisyhteiskunnan keskellä, jossa eri ihmisryhmien tulevaa käyttäytymistä on vaikea ennakoida ja ihmiset ovat taipuvaisia

poimimaan vähän kaikkea koko elämän paletista, päädyimme kirjoittamaan elämyksellisen kulttuurimatkaoppaan lyhytlomailijalle, joka voi olla kuka tahansa meistä.

4 PÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Naapurissamme elää mittaamattoman monipuolinen ja rikas kulttuurivaltio, jonka kulttuurinen anti rikastaisi avautuessaan myös Suomalaista kulttuurielämää. Tällä hetkellä Suomessa keskitytään pääasiassa siihen, kuinka paljon maassamme käy venäläisiä turisteja ja kuinka paljon he tuovat rahaa tullessaan. Nurkan takana on Pietarin metropoli kulttuuriherkkuineen, mutta vaikuttaa sitä, että kaikista herkuista emme ole vielä päässeet nauttimaan. Mikäli viisumi poistettaisiin ja rajan taakse olisi helpompi matkustaa, saattaisivat kulttuurivaikutteetkin virrata maidemme välillä esteettömämmin. Kulttuuriemme välistä vuoropuhelua ja vaihtoa on toki olemassa ja oman osuutensa tähän toimintaan ovat tuoneet Venäjän tiede- ja kulttuurikeskus Helsingissä sekä Suomi-instituutti Pietarissa. Kuitenkin Kulttuurimenuta tehdessämme tuli tunne, että suurelle yleisölle kupolien ja kirkkojen varjoissa elävä, luovuutta kuhiseva kaupunki on vieläkin kovin vieras.

Pietarilaiset matkanjärjestäjät ovat todenneet, etteivät suomalaiset matkatoimistot tarvitse heidän apuaan. Juuri tässä asenteessa olisi vakavan pohdinnan paikka. Eikö juuri kulttuurien välisellä yhteistyöllä saataisi enemmän aikaan? Tässä olisi työmaata suomalaisille ja venäläisille tuottajille sekä matkanjärjestäjille. Eri maiden kulttuurituottajat ja matkanjärjestäjät voisivat tehdä yhteistyötä ja vaihtaa keskenään kulttuurista tietouttaan ja osaamistaan. Monumenttien katveessa elävää katukulttuuria kannattaisi penkoa huolella ja nostaa voimakkaammin perinteisten kohteiden rinnalle tai jopa omaksi kohdealueekseen, jota myös markkinoitaisiin erikseen. Markkinoinnin suuntautuessa katukulttuuriin saataisiin turistivirtoja myös marginaalissa eläviin kohteisiin ja tuettaisiin tällä tavoin monipuolisempaa tarjontaa. Markkinointikulttuuri on muuttumassa ja matkoja on alettu paketoimaan erilaisten teemojen tai aktiviteettien mukaan. Kaikki matkatoimistot eivät suinkaan ole vielä valpastuneet tällä saralla ja vaikuttaa siltä, että kulttuurin kentälläkin vasta nuuhkitaan uusia tuulia ja tapailaan mahdollisuuksia kulttuurin ja matkailun voimien yhdistämiseksi. Suomessa on vasta virallisesti herätty siihen, etteivät matkailu ja kulttuuri voi elää ilman toisiaan. Ajatus

on aiemmin kytenyt pääasiassa pinnan alla. (Tommila 2010.) Mikäli matkailun ja kulttuurin alat löytäisivät hyviä yhteisiä käytäntöjä, voisivat kulttuurituottajat toimia samalla myös kulttuuriviennin asialla. Esimerkiksi suomalaiset tuottajat tekisivät matkailun kautta jatkuvaa työtä levittämällä ajantasaista tietoa suomalaisesta kulttuuritarjonnasta, ohi oopperoiden ja monumenttien, keskittyen nostamaan matkailuvalteiksi katu- ja kulttuurin ilmiöitä.

Kohteiden paketointi ja markkinointi ovat luku sinänsä ja tässä kohdin työskentelyn avuksi tarvittaisiin sekä luovaa ajattelua että tutkittua tietoa matkailijoista ja heidän käytöksestään. Vaikka nykykuluttajien käyttäytymistä on kuvattu arvaamattomaksi ja todettu, että yleistyksiä on vaikea tehdä niin pitkällä jännteellä tehdystä tutkimuksesta saa varmasti suuntaa antavan kuvan kuluttajien käyttäytymisestä. Bourdieun sosiaaliluokkiin perustuvassa mallissa on olemassa valmis kehikko uuden yhteiskunnan näkökulmasta muokattavaksi. Sosiaaliluokat ovat olemassa, se asia ei varmasti tule koskaan muuttumaan, mutta mitä tapahtuu matkailijaryhmissä? Millä tavoin sosiaaliluokat näkyvät nykyään valituissa matkakohteissa ja näkyvätkö ne? Vaikuttaako sosiaaliluokka kulttuurikohteiden valintaan ja jos vaikuttaa niin miten? Mitä nykyturisti kokee tarvitsevansa? Tarvitseeko hän rentoutuakseen yhä kekseliäämpiä extreme – kokemuksia tai muita mitä mielikuvituksellisimpia elämysretkiä, vai riittääkö hänen oma mielikuvituksensa luomaan pienestä ja vaatimattomastakin kohteesta suuren elämyksen? Kaikki edellä mainittu olisi arvokasta tietoa kulttuurin ja matkailun yhteistyön kannalta ja aivan oma tutkimusaiheensa.

5 LOPUKSI

Poimintoja Pietarista opinnäytetyö tehtiin venäläisen ja suomalaisen opiskelijan yhteistyönä. Yhteistyö tuntui perustellulta koska Natalia Koshelenko tunsu venäläisen kulttuurin sekä Pietarin kaupungin, mutta koska Suomi ei ole hänen äidinkieltensä, niin yhteistyön kautta hän uskoi oppivansa lisää. Ulla Arkoma puolestaan hallitsi suomen kielen ja kirjoittamisen, mutta tarvitsi asiantuntijaa Pietarin kulttuurin osalta. Opimme siis paljon toinen toisiltamme. Työnjako muotoutui suhteellisen luontevasti. Koshelenkon päätyöksi muodostui matkakohteiden kerääminen ja valinta omien ko-

kemusten pohjalta, venäläisten kontaktien kautta, venäjänkielisten keskustelupalstojen, nettisivujen ja oppaiden kautta. Yhteinen lähtökohtamme oli, että emme esittele Pietaria päänähtävyyksien kautta, vaan uudenlaisten ja erilaisten käyntikohteiden kautta. Näin saisimme murrettua Pietarin kuvaa pelkästään palatsien ja kirkkojen kaupunkina ja tätä kautta mahdollisesti uusia ihmisryhmiä kiinnostumaan kaupungista. Arkoman päätyöksi muodostui aiheeseen sopivan teoreettisen kirjallisuuden etsiminen ja läpikäyminen, järkevän näkökulman löytäminen ja teoriaosuuden kirjoittaminen.

Työskentely eteni siten, että Koshelenko etsi kohteita, käänsi matkakohteiden esittelyt suomeksi, jonka jälkeen Arkoma korjasi tekstit lopulliseen suomenkieliseen muotoon ja täydensi mahdollisuuksien mukaan matkakohteita koskevat tiedot. Käännöstyön loppuvaiheessa totesimme, että olimme osittain valinneet työskentelytavan, joka teetti molemmille valtavasti turhaa työtä. Vaihdoin tekniikkaa siten, että Koshelenko etsi edelleen käyntikohteita, mutta tekstiä ryhdyttiin tuottamaan keskustellen. Oli huomattavasti tehokkaampaa ja hauskempaakin kääntää tekstiä yhdessä ja samalla keskustella aiheesta. Kun matkakohteet oli kerätty ja kohde esittelyt kirjoitettu, ryhdyimme yhdessä miettimään päiväpakettien sisältöä ja kohderyhmiä. Tutkimme minkälaisia ryhmiä kerätyistä materiaalista muodostuisi luontevasti, ryhmittelimme samanhenkiset kohteet ja päädyimme muotoilemaan päiväpaketit ryhmittelemällä kohteet erilaisten mieltymysten mukaan. Koshelenkon paikallistuntemus auttoi sellaisten päiväkohteiden valinnassa, joissa on mahdollista käydä yhden päivän aikana.

Kohde-esittelyiden lomassa Arkoma kartoitti työn tueksi ja perustaksi tietopohjaa. Koska Pietarin esittely kuului matkailun alaan, oli syytä tutustua matkailun ja kulttuurin kytkentöihin. Selvisi, että kulttuurimatkailusta oli tullut suosittu matkailumuoto ja kulttuurimatkailun lisäksi oli jo pitkään keskusteltu elämysmatkailusta. Kulttuuri- ja elämysmatkailuun kiinnittyi myös ajattelu luovuudesta ja luovasta yhteiskunnasta. Näistä aineksista lähti purkautumaan mitä mielenkiintoisin tietoperusta Pietarioppaалlemme. Arkoma ryhtyi kirjoittamaan työn teoreettista osuutta tutkimalla luovuutta, elämysyhteiskuntaa, kulttuuria ja matkailua sekä sosiologiaa käsittelevää kirjallisuutta. Koshelenko antoi avuksi www-osoitteita, joista löytyi tietoa Venäjän ja Pietarin tämänhetkisestä kulttuurin tilasta. Teoriaosuuden työskentelyä hämärsi aluksi epäselvyys siitä, miten opinnäytetyö tulisi jakaa. Olisiko kyseessä kulttuurituote, jon-

ka liitteeksi tehtäisiin raportti tai selvitys? Lopulta päädyimme siihen, että kirjoitettaisiin opinnäytetyö, jonka liitteenä tulisi olemaan Kulttuurimenu. Tämä selkeytti tilannetta, jonka jälkeen oli helpompaa ryhtyä rakentamaan ”pöytää” herkulliselle menulle.

Työprosessin alussa tilaajatahon etsiminen oli koko ajan mielessä. Halusimme kuitenkin nähdä, minkälaista jälkeä saamme yhdessä aikaan ennen kuin ryhdymme etsimään työlle tilaajaa. Työn edetessä kävi ilmi, että Hämeen Sanomien toimittaja oli kiinnostunut työstämme ja halusi osallistua asiaan matkustamalla Koshelenkon kanssa Pietariin ja kirjoittamalla aiheesta lehtiartikkelin Hämeen sanomiin. Myöhemmin selvisi, ettei Hämeen Sanomat kuitenkaan voinut toimia tilaajatahona, koska tällainen käytäntö ei ollut journalistisesti tavanomaista. Toimittaja arveli, että tilaajatahona toimiminen innostaisi erilaiset yrittäjät vaatimaan, että lehden pitäisi tasapuolisuuden vuoksi tehdä tilauksia myös heiltä ja tämä aiheuttaisi hankaluuksia lehdelle. Päädyimme siihen, että toimittaja tekee jutun Hämeen Sanomiin ja tätä kautta asia saisi julkisuutta ja herättäisi mahdollisesti kiinnostusta kohderyhmissä eli matkailijoissa ja matkatoimistoissa. Lisäksi saisimme kuvia opinnäytetyötämme varten. Pietari oli Koshelenkolle kulttuurikohteena tuttu ja oli luontevaa, että hän kävi Pietarissa varmistamassa kulttuurimenun ajantasaisuuden ja samalla toimittajan kanssa koekäyttämässä kulttuurioppaamme.

Työn loppuvaiheessa selvisi, että Taide- ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU oli järjestämässä Tampereelle seminaaria aiheena Kulttuuri ja matkailu. Koska Arkoma keskittyi teoriaosuuteen, jossa tieto kulttuurin ja matkailun tämän hetkisestä yhteistyötilanteesta oli osa tietopohjaa, oli selvää, että Arkoma osallistui TAKUn ”Kulttuuri ja matkailu – mahdollisuuksia molemmille” -seminaariin. Seminaariesitykset vahvistivat, että matkailun ja kulttuurin yhteistyö on edelleen heikkoa. Matkan järjestäjät tuntevat kohteidensa kulttuuria ja historiaa huonosti ja yhteistyötä kulttuurialojen asiantuntijoiden kanssa kaivattaisiin: pitäisi ryhtyä etsimään yhteisiä toimintatapoja. (Hentinen 2010.) Yhteisten toimintatapojen kartoitus olisi todellakin tarpeen sillä Opetusministeriön teettämän selvityksen mukaan pelkästään kulttuurin ja matkailun välissä toimiminen ei yksin riitä kannattavaksi yritystoiminnaksi. (Matero 2010.)

Eräs tavoitteistamme oli Neuvostoliiton aikaisten kulttuuristen stereotyypioiden murttaminen. Halusimme esitellä monipuolisen ja vireän kaupungin, joka kuhisee värikästä

elämää ja samalla kokeilla matkaoppaan kokoamista. Työ vei meidät jännittävälle retkelle, jonka aikana itsekin hämmästyimme niistä luovista ideoista, jota kaupunki oli pullollaan.

Kulttuurimenun tekeminen osoitti myös matkaoppaan kirjoittamisen ongelmakohdat. Kaikissa kohteissa vieraileminen vie valtavasti aikaa ja ajankohtaisten nettisivujen ja oppaiden tarjoama tieto ei ole aina luotettavaa. Käyntikohteiden aukioloaikoja ei välttämättä löydy lainkaan tai ne saattavat vaihdella. Myöskään tietoa siitä, millä kielellä kohteessa pärjää, ei ole tarjolla. Harvoin kohteilla on englanninkieliset nettisivut, joiden tieto saattaa paljonkin poiketa venäjänkielisistä nettisivuista. Mistään ei kuitenkaan selviä tarvitseeko asiakkaan osata Venäjää ymmärtääkseen mitä paikan päällä tapahtuu. Koshelenkon venäjän kielen taito mahdollisti sellaisten tietojen saamisen, joita emme olisi suomen- tai englanninkielisistä lähteistä saaneet. Kuvien käyttäminen ja tekijänoikeudet aiheuttivat myös päänvaivaa. Halusimme oppaaseen ajankoh-
taisia ja elävöittäviä kuvia, mutta emme halunneet poimia niitä netistä, koska emme olleet täysin selvillä tekijänoikeudellisista asioista. Päädyimme käyttämään Hämeen Sanomien toimittajan ottamia kuvia.

Jatkotoimenpiteenä Kulttuurimenun osalta olisi luonnollisesti työn toimittaminen painotuotteeksi ja tuotteen tarjoaminen kustantajille. Mikäli käsikirjoituksesta tehdään painotuote, vaatii se johdannon kirjoittamista sekä graafisen ilmeen suunnittelua. Tietysti Kulttuurimenu voitaisiin tuottaa myös omakustanteena, mikäli intoa riittäisi. Toinen vaihtoehto painotuotteen lisäksi olisi multimediaversio. Materiaalista tuotettaisiin verkkoon multimediaversio, jossa hyödynnettäisiin ääntä ja kuvaa lopputuloksena helposti päivitettävä ”virtuaalinen matkaopas”.

Opinnäytetyön valmistumisen jälkeen ryhdymme, Kulttuurimenun mallin mukaisesti, suunnittelemaan venäjänkielistä, Suomea käsittelevää kulttuuriopasta. Koshelenkon mukaan Pietarista ei löytynyt Suomea käsitteleviä kulttuurimatkaoppaita, joissa kohteita olisi paketoitu esimerkiksi päivän mittaisiksi ohjelmiksi. Venäjältä tehdään paljon Suomeen suuntautuvia lyhytmatkoja mm. omalla autolla ja tällaiselle matkalle päivän mittaiset kulttuuripaketit saattaisivat olla käyttökelpoisia.

Jokaisesta kaupungista löytyy varmasti paljon uusia mielenkiintoisia kohteita, joista vain paikalliset tietävät. Kulttuurimenu on mainio resepti kulttuurituottajien ja matkatoimistojen yhteistyöhön. Olemme molemmat hyvin tyytyväisiä opinnäytetyön lopputulokseen vaikka alussa oli paljon epäselvyyksiä ja epävarmuuttakin. Saimme aikaan kulttuurioppaan, jonka mukaan on hyvä suunnistaa.

LÄHTEET

- Bourdieu, Pierre 1987. Sosiologian kysymyksiä (2. painos). Suom. J.P. Roos. Tampere: Vastapaino.
- Elinkeinopalvelu 2009. Elinkeinopalvelun uutiskirje 2.9.2009.
<http://www.hel2.fi/taske/mobi/EPuutiskirje/>
- Florida, Richard 2002. Luovan luokan esiinmarssi. Suom. Jarmo Nousiainen, Maria Mikkonen, Seppo Raudaskoski. Helsinki: Talentum.
- Helsingin Sanomat 2010a. Suomalaisesta on tullut vaativa. 26.2.2010.
- Helsingin Sanomat 2010b. Viisumittomat risteilyt Helsingistä Pietariin alkoivat. 24.4.2010.
- Hentinen, Liisa 2010. Kulttuurimatkailun tila ja tulevaisuus -luento. Kulttuuri ja matkailu -seminaari 23.4.2010. Tampere: Taide ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU.
- Häkkinen, Anna, Kauppinen, Antti 2009. Sankarimatkailijan Pietari. Helsinki: Like.
- Ilta Sanomat 2008. Venäjä ja Viro eivät kiinnosta suomalaisia turisteja 25.1.2008.
- Matero, Anne 2010. Kulttuurimatkailun kehittämistoimet -luento. Kulttuuri ja matkailu -seminaari 23.4.2010. Tampere: Taide ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU.
- Matkailun edistämiskeskus 2009. Kulttuurimatkailun kehittämisstrategia kansainvälisille markkinoille 2009-2013. Helsinki: Matkailun edistämiskeskus. Viitattu 13.4.2010.
http://www.mek.fi/W5/mekfi/index.nsf/%28pages%29/Kulttuurimatkailun_kehitt%C3%A4misstrategia?opendocument&ind=W5/mekfi/index.nsf&np=F-30
- Mård, Anders 2009. Mondo matkaopas Pietari. Helsinki:Image.
- Lapin elämysteollisuuden osaamiskeskus 2009. Elämys ABC: Elämys lisäarvona. Julkaistu 24.7.2009.
<http://www.leofinland.fi/index.php?name=Content&nodeIDX=4378>.
- Официальный портал администрации Ст. Петербурга 2010. Viitattu 13.4.2010. www.gov.spb.ru/culture
- Opetushallitus 2008. Matkailualan kuvaus ja arvoperusta. 17.6.2008.
www.oph.fi/.../12434_MatkailuKuvausArvoperusta_170608.doc
- Rautio, Jenni 2007. Savonlinna kulttuurimatkailukohteena - Tarkastelussa matkailijoiden mielikuvat ja kokemukset kesäkaupungista. Taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen laitos. Jyväskylän yliopisto. Pro gradu -tutkielma.
- Ruutu, Katja. & Panfilo, Aleksander. & Karhunen, Päivi 2009. Cultural industries in Russia – Northern dimension partnership on culture. Helsinki School of Economics, Center for Markets in Transition. Copenhagen

- 2009: Nordic Council of Ministers. Viitattu 13.4.2010.
<http://www.norden.org/da/publikationer/publikationer/2009-590>
- Sulkunen, Pekka 1999. Johdatus sosiologiaan – käsitteitä ja näkökulmia (2. painos). Helsinki: WSOY.
- Tarssanen, Sanna (toim.) 2009. Elämystuottajan käsikirja. Rovaniemi: Lapin elämysteollisuuden osaamiskeskus.
- Tilastokeskus 2009. Suomalaisten suosituimmat ulkomaan lomamatkojen kohteet vuonna 2008. Julkaistu 3.7.2009.
http://www.stat.fi/til/smat/2008/smat_2008_2009-07-03_tie_001.html
- Tommila, Susanna 2010. Kulttuuri ja matkailu -seminaarin avauspuhe 23.4.2010. Tampere: Taide ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU.
- Travel.ru 2008. Финские туристы назвали Россию и Эстонию самыми непривлекательными странами. 25.1.2008.
<http://www.travel.ru/news/2008/01/25/119560.html>
- Turku Touring 2010. Viitattu 13.4.2010.
<http://www.turku.fi/Public/default.aspx?contentid=161982&nodeid=16678>
- Taide ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU 2010. Viitattu 13.4.2010
<http://www.taku.fi>
- YLE uutiset 2010. Valittu 13.4.2010
http://yle.fi/uutiset/kotimaa/2010/01/helsingin_ja_pietarin_valille_avataan_laivayhteys_1375855.html

2010

Kulttuurimenu lyhytmatkailijoille

Ulla Arkoma

Natalia Koshelenko

LIITE

Kulttuurimenu lyhytmatkailijoille

Venäläisen avantgarden ystäville

Ennen sosialistista realismia Venäjän taide haki muotoja avantgarden (1890 -1930) nimissä. Tuolloin siveltimet jättivät jälkeensä abstrakteja, kubistisia ja futuristisia teoksia. Futurismin edustajiin lukeutui mm. venäläinen Marc Chagall, joka opiskeli maalaustaidetta Pietarissa tutustuen taiteen eri suuntauksiin. Venäjän avantgarde-ilmion huomattavin jakso ajoittuu vuosille 1914 - 1922. Yksi merkittävimpiä avantgarden edustajia venäjällä oli Aleksander Rodchenko (1891–1956). Kuten nykyäänkin, myös mainitulla ”Hopeakaudella” uusia ilmaismuotoja etsittiin vimmalla.

Aamulla Avantgarde- museoon

Osoite: ul. Professora Popova 10, metro Petrogradskaja

puh: +7(812) 23–442-89

Pääsyliput: 40 – 70 rub.

”Peterburgin avantgarde-museo” kuulostaa mahtavalta mutta todellisuudessa kyseessä on pieni, huomaamaton puutalo. Vuonna 1912 huoneistoon muutti viulisti, säveltäjä ja taidemaalari Mihail Vasiljevich Matjushin ja hänen vaimonsa, runoilija Jelena Genriovna Guro. Jelena Gurolla ja hänen miehellään Mihail Matjushinilla oli merkittävä rooli kubofuturisteina (kubismin ja futurismin yhdistelmä) ja heidän talostaan tuli kubistifuturistien päämaja. Vuonna 1913 Matjushin, Malevits ja runoilija Krutsonyh ryhtyivät kirjoittamaan oopperaa päämääränään muuttaa venäläinen teatteri ratkaisevalla tavalla. Krutsonyh kirjoitti libreton, Matjusin sävelsi musiikin ja Kasimir Malevits huoletti lavastuksesta ja puvuista. Syntyi teos nimeltä Voitto auringosta, jonka keskipisteeksi

nousi Malevitsin kubistiset ratkaisut. Ooppera sai osakseen kriitikoiden raivon. Malevitsin uutta, rohkeaa esiintymistä pidettiin pilkkaamisena. Surullinen kohtalo seurasi myös taloa. Piirityksen aikana oli lähellä, ettei taloa purettu polttopuiksi, mutta silti tämä avantgardistien päämaja paloi kahdesti 90-luvulla. Talo korjattiin ulkopuolelta, mutta ei sisältä.

Ensimmäinen kerros toimii väliaikaisnäyttelyjä varten, lukuun ottamatta pientä tilaa, jossa voi tutustua asukkaiden lasin takana oleviin henkilökohtaisiin tavaroihin ja seinillä oleviin suuriin valokuviin. Museossa on nähtävillä tunnetun venäläisen avantgarde taiteilijan Nikolai Ivanovitch Kulbinin (1868–1917) kokoelma. Kokoelma on hyvin suppea, ainoastaan yksi maalaus sekä grafiikkaa. Kulbinin lapsenlapsi, taiteilija Kovenchuk lisäsi kokoelmaan muutamman piirustuksen, akvarellin, pari maisemakuvaa ja ihmeellisen ballerina Karsavinan muotokuvan.

Nälän tunnetta helpottamaan

Kahvila klubi Ego

Osoite: ul. Sadovaja 8, metro Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Su – To 12:00 - 01:00,

Pe - La 12.00 – 06.00

Puh: +7(812) 57-000-90

www.egoclub.ru

Erikoisella sisustuksella varustettu klubi on kuuluisa Pietarilaisten keskuudessa. EGO:n kodikas sisustus tarjoaa psykoanalyttisen ympäristön, jossa alitajunta saa hierontaa. Täällä on erityisen laaja juomavalikoima, sikareita, vesipiipputupakkaa ja terveellistä ruokaa. Mukavien ruokailuhuonekalujen lisäksi EGO:ssa on nojatuoleja, leposohvia, taiteellinen seinäkuviointi, rauhoittavaa musiikkia, ystävällinen henkilökunta, kirjasto ja langaton internet yhteys. EGO:lla on hieno viinikartta, joka antaa vauhtia vaikkapa romanttiselle illalliselle. Klubi on ihmisille, joilla on vahva ego, terve kunnianhimo ja oikeat korkeat päämäärät. Mahdollisuus seminaarien järjestämiseen.

Nyt teelle

Art kahvilla Stirka

Osoite: ul. Kazanskaja. 26, Metro Nevskij prospekt/Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Ma-To 10.00–1.00, Pe 10.00–3.00,

La 11.00–3.00, Su 11.00–1.00

Puh: +7(812)31–453-71

Taiteilijoiden nurkkaus Pietarissa. Vakituksina asiakkaina on muusikoita, kirjailijoita, taiteilijoita, opiskelijoita sekä paikalliset mummot ja vaarit. Asiakkaiden kautta saa kuvan aidosta pietarilaisesta ilmapiiristä ja elämäntavasta. Tässä kahvilassa on pesty mitä likaisimmatkin pyykit kuten mm. Led Zeppelinin vokalistin Robert Plantin, Rolling Stonesien ja skottilaisen rockyhtyeen Franz Ferdinandin kampeet. Kahvilassa järjestetään jatkuvasti iltabileitä, konsertteja, runoiltoja ja näyttelyitä. Talosta löytyy sekä suolaista että makeaa. Täällä voi nauttia venäläistä sushkaa (rinkeli), suharikia (kuivattu leipä), makeata piirakkaa, kuivattua mustekalaa ja voileipiä. Samalla kun pyykit pyörivät voi mennä vaikkapa pelaamaan shakkia tai muita pelejä kanta-asiakkaiden kanssa. Tarjolla on myös kuumaa suklaata, kahvia ja teetä sekä muita juomia. Mahdollisuus langattomaan internet yhteyteen joka päivä klo 10.00–16.00.

Stirka (pesu) n. 140 ruplaa, kahvi 50 ruplaa, kalja 80 ruplaa.

Illalla Muodolliseen teatteriin (Formalny teatr)

www.formalnyteatr.ru

Ei omaa esitystilaa.

Muodollinen avantgardeteatteri tarjoaa esityksiä, joita teatteriyleisö ei kohtaa missään muualla. Tämä radikaaliteatteri on antanut paljon ajattelemisen aihetta sekä ammattilaisille että asiaa vähemmän tunteville. Yli kymmenen vuotta toimineen teatteriryhmän esityksiin

ovat kuuluneet mm. venäläisen kirjailijan Andrei Belyin (1880 - 1934) teoksiin pohjautuvat "Peterburg", "Lysaja pevitsa" (Kalja lauluja), "Rozenkrants ja Gildenstern ovat kuolleet". Moskovalaisen Belyin teos Peterburg hyökkää rajusti Pietarin kaupunkia vastaan. Vladimir Nabokov piti Belyin symbolistista Peterburg romaania mestariteoksena ja vertasi sitä mm. James Joycen Odysseukseen.

Vaikean alkutaipaleen jälkeen teatterin ohjaaja Andrei Moguchy löysi teatteriryhmälleen väliaikaisen työtilan Baltiski Dom teatterista. Juuri Baltiski Domin lavalla esitettiin Mogushyn avantgardistinen versio teoksesta "Orlando Furiozo" eli Raivoisa Roland. Baltiski Domin pienellä näyttämöllä Moguchy ohjasi yhden onnistuneimmasta näytelmistään Sasha Sokolovan "Koulu hulluja varten". Baltijskij Domin johto ei kuitenkaan pitänyt Muodollisen teatterin esityksistä, joten Moguchy ja hänen teatteriryhmänsä saivat lähteä.

Muodollinen teatteri on nykyään hyvin suosittu Euroopassa ja ryhmä on saanut useita palkintoja teatterifestivaaleilla (esim. Edinburghin, Kultainen naamio, Bitefa festivaaleilla). Teatteri on vieraillut myös Suomessa Baltic Circle -festivaaleilla. Suomessa on esitetty mm. Moguchyn palkintoja saanut teos Hamlet-kone.

Opiskelijaporukat

Aamiaiselle Teremokiin

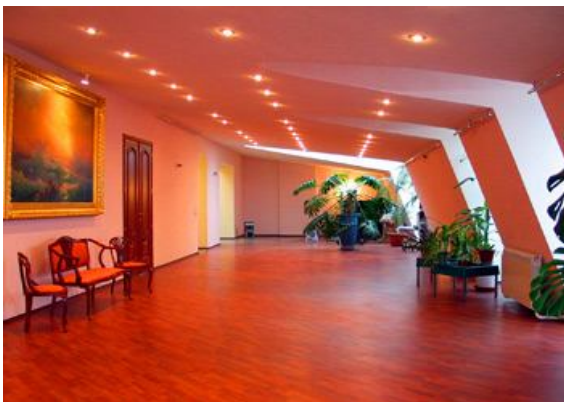
Osoite: Nevskij prospekt dom 60, Metro Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Ma - Su 10.00 – 23.00

Puh: keskustuimisto +7(812) 36–323-32

www.teremok.ru

Teremok - ketjun antimet sopivat hyvin opiskelijan kukkarolle. Aamupalaa ei tarvitse odotella kädet täristen vaan kuppilasta on saatavilla nopeasti suolaisia ja makeita blinejä itse valitsemillaan täytteillä. Teevalikoima on hyvä ja hinta muutaman euron kieppeillä.

Aamupalalta Karl Bulla galleriaan

Osoite: Nevskij prospekt 54, Metro Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Ti - Su 11.00 – 19.00

Puh: +7 (812)31–220-83

Yleensä Pietarissa vierailevat turistit haluavat nähdä kaupungin lintuperspektiivistä ja Iisakin kirkon kupoli tarjoaakin tähän oivallisen mahdollisuuden. On myös sellaisia, jotka kaipaavat elämäänsä jännitystä ja suuntaavat kattokävelyille, mutta silloin on varattava mukaan mukavat urheilukengät ja unohdettava korkean paikan kammo.

Panoraamaa kaipaaville on olemassa vielä kolmaskin ja huomattavasti halvempi tapa katella kaupunkia ylhäältä käsin, nimittäin Karl Bulla galleria. Gallerian tilat löytyvät osoitteesta Nevski Prospekt 54. Talon yläkerrasta on turvallinen uloskäynti ulkokatolla sijaitsevalle parvekkeelle, josta voi nähdä Nevski Prospektin, Sadovajakadun, Gostinnij dvorin sekä Ostrovskin torin. Näkymiensä takia parveke on suosittu pietarilaisten taiteilijoiden keskuudessa.

Karl Bulla Galleria oli alun perin Saksassa syntyneen valokuvaajan Karl Bullan (1855 - 1929) perustama valokuvastudio. Bullaa pidettiin aikoinaan Venäjän merkittävimpana valokuvaajana ja reportaasivalokuvan isänä. Bulla on tunnettu mm. tsaari Nikolai II:n perheestä ottamista valokuvistaan.

Nykyään galleriassa järjestetään valokuvanäyttelyitä ja tilat ovat historiallisen kuvaajasätiön omaisuutta. Galleriassa esitellään vanhan Pietarin värivalokuvia ja myös nykytaidetta. Sieltä löytyy ateljee, josta voi vuokrata vanhan ajan mekkoja ja pukuja. Vanhan ajan pukuihin pukeutuneille voidaan järjestää sarjavalokuvausta.

Dom Knigi (kirjojen talo) ja Kahvila Zinger

Osoite: Nevskij prospekt 28, Metro Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Ma – Su 9.00 – 24.00

Puh: +7 (182) 31-865-46

<http://www.spbdk.ru/>

Bullan jälkeen kunnon jaloittelu Nevski prospektillä virkistää. Kohteeksi voi ottaa Nevskin toisessa päässä sijaitsevan Dom Knigin. Itse Nevskillä on paljon kauppiaita sekä katseltavaa ja kirjojen talo on sopiva rauhoittumispaikka katuviilän jälkeen. Dom Knigi on Pietarin suurin kirjakauppa, jonka sisästä toisesta kerroksesta löytyy Singer -niminen kahvila. Singeristä voi ihailla kadun vastapäätä olevaa Kazanin katedraalia. Ruokalistalla on perinteistä venäläistä ja neuvostoliiton aikaista ruokaa. Ei siis ole ihme, että kahvilan asiakkaat eivät koostu pelkästään kirjahulluista, vaan myös turisteista, jotka etsivät rauhallista paikkaa pitkän kävelyn jälkeen.

Illemmalla Music Halliin

Osoite: Aleksandrovskij park, 4, Metro Gorkovskaja

Puh: +7(812)23-292-01

www.musichall.spb.ru

Kirjallisten vaikutteiden jälkeen musikaaleihin ja show-ohjelmistoon keskittynyt Music hall tarjoaa revyitä ja musikaaleja. Esityksiin sisältyy erilaisia estradi-, musiikki-, baletti- ja sirkustyyylejä ja jopa oopperaa. Musiikkisalissa on kaksi uutta näyttelytilaa – komedia – sali «Beljetazh» (etuparveke) ja teatteribaari Sininen sametti.

tai leffaan "Rodinaan" (Kotimaa)

Osoite: ul. Karavan 12, Metro Gostinnyj Dvor

Puh: +7(812) 57-161-31

www.rodinakino.ru

Pietarin suositussa elokuvakeskus "Rodinassa" esitetään tunnettuja sekä tuntemattomia klassikkoelokuvia lapsille ja aikuisille. Esimerkkejä kevään 2010 festivaaliteemoista ovat mm. uuden italialaisen elokuvan festivaali, 100 vuotta Hollywood: mykkäelokuva + live-musiikkia, Eurooppa-Amerikka, Turkin elokuvat ja Ystävänpäiväfestivaalin rakkausaiheisia animaatioita. Leffat esitetään originaalikielellä. Ennen elokuvaa on mahdollisuus nauttia elävästä free jazz tyylisestä musiikista.

Samasta osoitteesta löytyy myös toinen elokuvateatteri, Dom Kino.

tai Taidekeskus "Beregiin" (Ranta)

Osoite: ul. Kamennoostrovskaja, 27-16, Metro Petrogradskaja

Puh: +7(812) 92-785-08; +7(812) 92-408-54

www.artbereg.ru

Festivaalituotantoihin keskittyvä kansainvälinen taidekeskus Bereg perustettiin Pietarin kaupunginhallituksen tuella vuonna 2004. Nuori ja nopeasti kehittyvä keskus järjesti kahdessa vuodessa kolme suurta festivaalia sekä erilaisia näyttelyprojekteja. Beregin kaksi suurinta festivaalia, VERTICAL ja OPEN CINEMA, jäivät elämään Pietariin jokavuotisina tapahtumina.

VERTICAL festivaalin teemoina ovat nykyaikainen kokeileva teatteri sekä "unohdetut" perinteiset taidemuodot. VERTICAL johdattaa nykyihmisen juurilleen ja kulttuurien lähteille palauttaen samalla menneen taiteen nykymuotojen avulla. Vertikaali etsii uutta kieltä "muinaisen kielen" avulla. Se pyrkii löytämään harmonian eilisen ja nykyisen taiteen välillä. Festivaalin teemana on menneen ja tulevan yhdistäminen.

OPEN CINEMA on ainutlaatuinen elokuvafestivaali Pietarissa ja Venäjällä. Kyseessä on Venäjän suurin ja ainoa Nevajoen rannoilla järjestettävä kansainvälinen lyhytelokuvien, animaatioiden ja audiovisuaalisen taiteen open-air tapahtuma. Ohjelmisto sisältää elokuvia kaikkialta maailmasta. Vain taivas on kattona kesäisillä elokuvafestareilla, historiallisessa Pietari Paavalin linnoituksessa.

Kulttuuripläjäyksen jälkeen Jam-balaan baariin

Osoite: ul. Bolshoi pr. 80

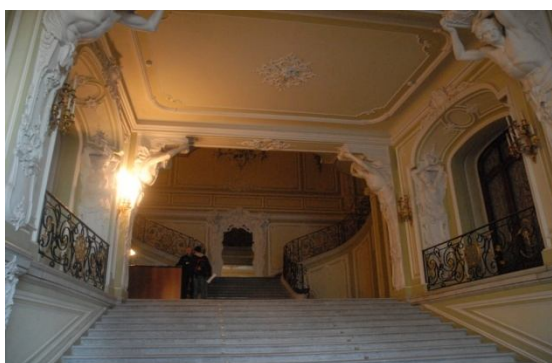
Aukioloajat: Ma – Ti 12.00 – 23.00, Pe 12.00 – 6.00, La 18.00 – 6.00,

Su 18.00 – 23.00

Puh: +7(812)33-210-77

Pietarin ainoa reggae – club, jossa tarjolla elävää musiikkia klo 20.00 alkaen. Ruokailusta huolehtii eurooppalais-jamaikalainen keittiö. Clubille voi piipahtaa oluelle ja musaa kuuntelemaan tai tilata pöydän etukäteen (pöytävaraus 50 ruplaa per henkilö).

Esteetikit ja romantikot

Silmät auki Beloselsko- Belozerskij palatsissa

Osoite: Nevski prospekt 41, Metro Gostinnyj Dvor

Puh: +7(812) 31-552-36

<http://beloselskiy-palace.ru/>

Huom! Opastettu kierros vain lauantaisin!

Aamu valkenee vaaleanpunaيسissa, pitsimäisessä rakennuksessa, Anichkovin sillan kupeessa. Beloselsko- Belozerskij palatsi on niittänyt mainetta Venäjän ylellisimpänä palatsina ja huomiotta eivät myöskään ole jääneet rakennuksessa järjestetyt loisteliaat juhlat ja konsertit. Palatsissa järjestetään nykyäänkin klassisen- ja jazzmusiikin konsertteja. Arkkitehti Andreas Shtakenschneiderin vuonna 1846

suunnittelema palatsi edustaa uusbarokkia, kun taas palatsin interiööri on suunniteltu rokokoon tyyliin. Rokokoointeriööri tuhoutui pahoin toisen maailmansodan aikana ja se entisöitiin alkuperäiseen asuunsa vuonna 1954.

Palatsissa pidetään vuosittain wieniläistanssiaiset. Kyseessä on kansainvälinen tapahtuma, jonka vieraslista koostuu mm. ranskalaisista, saksalaisista, sveitsiläisistä, amerikkalaisista ja brittiläisistä wieniläistanssin ystäväistä. Tapahtumaan voivat osallistua kaikki tanssitaitoiset, joita kyseinen perinne kiinnostaa.

Näyttelijäperhe Samoilovin kotimuseo (Balettimuseo)

Osoite: ul. Stremjannaja 8, Metro Majakovskaja tai Vladimirskaia

Aukioloajat: Ke - Su klo 12.00 -18.00 ja joka kuukauden viimeinen perjantai kiinni

Puh. +7(812)76-411-30

Kuuluisan Samoilovin näyttelijäperheen koti muuttui museoksi vuonna 1994. Museossa voi tutustua 1800-luvun Pietarin kulttuuripiireihin ja näyttelijäperheen historiaan muotokuvien, esineiden ja sisustuksen kautta.

Vuonna 2001 museoon avattiin baletille omistettu oma osastonsa. Balettimuseossa voi ihastella maailmankuuluja tanssijoita kuten Anna Pavlovaa, Vaslav Nijinskiä, Galina Ulanovaa, Mikhail Baryshnikovia ja Rudolf Nurevia. Näytillä on myös Leon Bakstin ja Aleksander Benoisin suunnittelemaa balettiasuja, ainutlaatuisia valokuvia ja julisteita sekä tanssijoiden henkilökohtaisia tavaroita.

Silmää hivelevistä sisätiloista toiseen - ruokailua Demidoffin ravintolassa

Osoite: Fontanka 14, Metro Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: klo 12.00 viimeiseen asiakkaaseen

1800-luvun tsaarien ajan ylellinen ravintola, jonka tarjoamat annokset perustuvat Pietari Suuren ajan vanhoihin ruokaresepteihin. Ruokalistalta löytyy yli sata vaihtoehtoa, joita voi silmällä mustalaisromansien tahdittamana.

Sankt – Peterburg Opera - teatteri

Osoite: Marata 4, metro Sadovaja

Teatteriryhmällä ei ole vakituista esitystilaa.

Päivän päätteeksi voi suunnistaa musiikkiteatteri Sankt – Peterburg Operaan. Teatterin ohjelmistoon ovat kuuluneet mm. Tsaikovskin säveltämä kolminäytöksinen ooppera Jevgeni Onegin, Puskinin Patarouva (Pikovaja Dama), Verdin Rigoletto sekä menestyksen saavuttanut Offenbachin Kaunis Helena (Elena Prekrasnaja).

Sankt-Peterburg Opera -teatteri on yksi paikallisista teattereista, joka on menestynyt mm. Kultainen naamio -teatterifestivaaleilla. Ohjaaja Juri Aleksandrov on palkittu myös Mariinskij Teatterille tekemis-
tään ohjauksista.

«Lumiere»

Osoite: ul. Italjanskaja 15, Metro Nevskij Prospekt/Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Ke – Su 18.00 – 01.00

Puh: +7 (812) 44-994-62

www.lumiere-spb.ru

Iltaravintola, jossa on upeat näkymät Taideaukiolle. Viidenkymmenen asiakkaan paikka on mukavan pieni ja sopii kokousillalliselle tai romanttisille treffeille. Klassisen flyygelin äänet, himmeä sisustus, Swarovskin kristallien tuike ja historiallisten rakennusten näkymät tekevät ravintolasta ainutlaatuisen. Ruokalistalta löytyy klassista ranskalaista sekä huippukokin salaisuuksia. Vähäisestä valikoimasta huolimatta jokainen annos on taideteos. Viinivalikoima on ravintolan ylpeys ja viinit ovat kotoisin Ranskasta, Italiasta ja Espanjasta. Myös väkeviä löytyy riittävästi. Ravintola «Lumiere» muistuttaa enemmän mukavaa olohuonetta ja kaikki on suunniteltu hyvän maun mukaan.

Historiasta kiinnostuneille

Kansainvälisen Mestariammattikunnan Mikrominiatyymuseo ”Russkij Levsha”

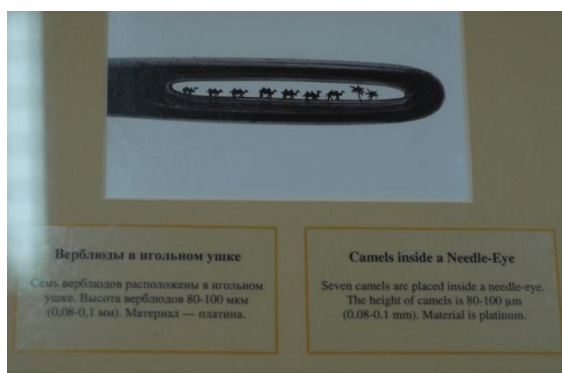
Osoite: Nevskij Prospekt 81, 2 kerros, Metro Ploshad Vosstanija

Aukioloajat: Ma – Su 11.00 – 19.30

Puh: +7(812) 71-760-39

Liput: 100 – 200 rub.

Päivän voi aloittaa katsettaan terästämällä. Vuonna 2006 Mestareiden ammattikunta avasi ensimmäisen Venäjän mikrominiatyymuseon ”Ruskij levshan”. Kokoelman ainutlaatuisuus on alle millimetrin kokoisissa esineissä. Mestareiden teoksia on mahdollista katsella ainoastaan niille tarkoitettulla suurennuslaitteella. Kokoelman teokset on tehty erilaisesta pölystä: hopeasta, kullasta, platinasta, tavallisesta ja harmaasta, joka suurella suurennuksella näyttää sateenkaaren värit. Mikrominiatyymestari Vladimir Aniskin Novosibirskistä käyttää teoksissa erilaisia menetelmiä, kuten sepän taitoja, valua, lasi- ja tuohikäsittelyä. Kengitetty kirppu (0,05 mm kirpunkenkä on 6 miljoonaa kertaa pienempi kuin hevosenkenkä), Kamelien karavaani neulan nupin sisällä (kamelien korkeus on 0,07-0,08 mm), pari A4 kokoista tekstiä täynnä paperia riisijyvän poikkileikkauksessa, ruusu hevosen hiuksenleikkauspinnalla.

Mikrominiatyymi on yli 2000 vuotta vanha erittäin harvinainen taide, joka on lähtöisin Japanista ja Kiinasta. Miniakvarelli on menetelmänä tunnettu Japanissa ja Kiinassa jo kauan. Mikroakvarelli tehtiin jyviin, pieniin puupalikkoihin ja silkkiin. Yksi akvarelleista, joka on tällä hetkellä Louvre-museossa säilytettävänä, tehtiin riisinjy-

vään Kiinalaisen Tan keisarihallitsijasuvun aikana 13 vuosisataa sitten. Myös silkkiakvarellit, joiden silkit kudottiin erityisen hämähäkin seitistä, olivat tunnettuja. Niistä suurimmat eivät ylitä nykykolikon kokoa. Teoksen kehykset tehtiin vetämällä silkki hopeiselle tai kultaiselle langalle, jonka jälkeen kuva laitettiin hyvin ohuelle kankaalle. Muutama teos on tänäkin päivänä olemassa ja ihmetyttää väreillään, jotka eivät vielääkään haalistu. Akvarellit maalattiin hyvin ohuin kerroksin ja sen vuoksi kangas on läpinäkyvä kuin nykyfilmirulla.

Lenin@ziv pub (Lenin elää)

Osoite: Naberezhnaja Fontanki (Fontankan rantatie) 40, Metro Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Ma – To 12:00 - 24:00, Pe, La 12:00 - 06:00

Miukumerkki tarkoittaa venäjällä koiraa (sobaka), joka ei välttämättä ole Leninille kohteliaisuus. Pubissa on kommunismin ilmapiiri, punaiset pöydät ja sohvut ja tarjoilijoilla asiaan kuuluvat pioneeripuvut ja -merkit rinnassa. Mukava sali on jaettu kahdeksi huoneeksi. Täällä lepäävät sielu ja ruumis. Leninin kuvat täyttävät seinät ja hyllyt ovat pullollaan Leninin teoksia. Kaikki kuitenkin muuttuu nopeasti ja pubissa on edelleenkin kommunismin ilmapiiri, mutta ruokalista on hyvin eurooppalainen.

Päiväsukellus Vesimuseoon

Osoite: ul. Shpalernaja 57, Metro Chernyshevskaja

Aukioloajat: Ke – Su 10.00 – 20.00

Puh: +7(812) 43–843-75

Lippu: 150 rub.

”Vodokanalin” eli vesitunnelin avulla on voitu ensimmäistä kertaa kertoa kaupungin ja veden suhteesta. Vanhassa vesitornissa sijaitsevan vesimuseon esillepano alkaa historiasta: vedentuotanto muinaisessa Egyptissä, Kreikassa ja Roomassa. Vesimuseossa selviää yksityiskohtaisesti, miten vesi tuotetaan Pietarin kaupunkiin, vedentuotannon alkuaajoista tähän päivään asti. Museon vasemmanpuoleisessa sivurakennuksessa esitellään maanalainen Pietari ja Nevan

suuri kartta, joka näyttää nestegeologisen ja ekologisen tason nykylaitteistojen avulla. Oikeanpuoleisessa sivurakennuksessa järjestetään ajankohtaisia vaihtuvia näyttelyitä, viimeisintä nykYTEknologiaa hyväksi käyttäen.

Museon yhteyteen rakennetulla näköalakorokkeella pääsee jatkamaan vedellisiä elämyksiä ihastelemalla kauniita jokimaisemia. Museon alueella sijaitsee myös ihastuttava puutarha, josta on tullut hyvin suosittu pietarilaisten keskuudessa. Vesitorni rakennettiin vuosina 1859–1861. Sopii hyvin myös lapsille.

Vesitulvasta pelastunut jänis

Pietari Paavalin linnoitus

Vesimuseosta voi jatkaa metrolla Pietari Paavalin linnoitukselle kurkistamaan veden varaan joutuneen jäniksen kohtaloa. Toukokuussa 1703 pienellä Jänissaarella sai alkunsa pääkaupungin pohjoisosa, ensimmäinen linnoitus, joka nimitettiin Sankt-Peterburgiksi. Pian se nimettiin uudelleen Pietari Paavalin linnoitukseksi. Nopealla vauhdilla Jänissaari täyttyi bastioneilla, joista osa rakennettiin uudelleen ja osa säilyi koskemattomina tähän päivään asti. Ioannovskin sillan yhteen tukipilariin asetettiin "Vesitulvasta pelastunut jänis", patsas on korkeudeltaan 58 cm. Legendan mukaan jänis pakeni vesitulvaa ja hyppäsi veneestä nousevan Pietari Suuren jalkaan. Tapahtuneen jälkeen paikka sai nimekseen Jänissaari. Linnoituksen takana järjestetään kesäisin kansainväliset hiekkaveistoskilpailut, joten jos ajankohta osuu kohdalleen, niin pääsee vielä nauttimaan hiekkaisesta veistotaiteesta.

Museolaiva Fregat Shtandart

Osoite: Shkiperskij protok 10
(Shkiperskij protok ja Nalichnajan
kadun kulmassa)
www.shtandart.ru

Lopuksi voi astua laivaan Fregat Shtandartille Pietari Suuren ensimmäiselle alukselle, joka rakennettiin

Pietarin suunnittelemana vuonna 1703. Museolaiva Fregat Shtandart on kopio Pietari Suuren

suunnittelemasta laivasta. Alus talvehtii Pietarissa ja toimii Petrovskin laivaston museona. Museossa voi tutustua laivan rakennusvaiheisiin ja kohtaloon 1700-luvulla, meritraditioihin ja legendoihin, viimeisiin reissuihin ja laivan kopion suunnitelmiin. Museolaivan hyteissä tarjoillaan teetä ja elokuvahetkiä laivan rakentamisesta sekä matkoista. Oppaat voivat pyynnöstä järjestää lapsille vitsitestin opituista asioista. Huom! Laivan liikkeitä kannattaa tarkkailla, sillä se purjehtii paljon.

Musiikin nälkäisille

Opettele kuuntelemaan musiikkia oikein Hi - Fi Clubilla

Hi - Fi salonki "Delfin"

Osoite: Zagorodnyj prospekt 11

Puh: +7(812) 57-225-36, +7(812)71-082-45

Aukioloajat: Ma – La 11.00 – 20.00, Su 11.00 – 19.00

Club Hi- Fi on avoin kaikille musiikista ja äänilaadusta pitäville. Klubilla testataan erilaisia laitteita keskustelemalla niiden toimivuudesta ja vioista, opetetaan uutuuksia Hi - Fi ja Hi - End alalta. Klubikortin omistajilla on mahdollisuus saada tunnettujen muusikoiden neuvoja ja tavata erilaisia muusikkoja.

Musiikkikauppoihin Pietarin keskusta

Venäjällä cd:t ovat huomattavasti halvempia kuin Suomessa ja kannattaa tutustua Pietarin monipuoliseen musiikki-valikoimaan. Ketju "Aisberg" on perustettu vuonna 2000 ja valikoimissa on seuraavia tuotteita: CD, DVD, VHS, MP3, MPEG -4, CD-ROM, PlayStation2.

Kaupat keskustan alueella:

Metro Ploshad Vosstaniya, ul. Goncharnaja 2, ul. Nevskij Prospekt 87, ul. Ligovskij Prospekt 43

Metro Majakovskaja, ul. Nevskij Prospekt 74 – 76, ul. Litejnyj Prospekt 63
Metro Sennaja Ploshad, ul. Sadovaja 38
Metro Tehnologicheskij Institut, ul. 1 – Krasnoarmeiskaja 24
Metro Vladimirskaia, ul. Zagorodnyi Prospekt 10
Metro Petrogradskaja, ul. Kamenoostrovskij Prospekt 38
Metro Vasileostrovskaja, ul. Srednij Prospekt 36/40

Ruokailemaan musaravintolaan

Jazzklubin laiva Kvadrat

Osoite: Dvortsovaja Naberezhnaja (rantakatu) 32

Ke, To, Pe laiva lähtee klo 20.00, la ja su klo 16.00 (vain kesäsyyskuu)/aikataulu kannattaa tarkistaa paikan päällä

Ruokaillessa voi seilata pitkin Nevaa aina Suomenlahdelle asti ja takaisin keskustaan. Matka kestää 2 tuntia. Yläkerrassa viihtyvät dixielandista pitävät asiakkaat ja alakerrassa soitetaan vaihtelevaa nykyaikaista musiikkia. Ensimmäisessä kerroksessa on myös baari. Ravintolan Saslik annokset valmistetaan avoimessa keittiössä eli ruokailijat voivat katsella ruokiensa valmistumista. Jos ei halua lihaa, löytyy kevyempiäkin vaihtoehtoja, kuten voileipiä. Virallisuus kannattaa jättää rannalle, sillä tänne on tultu rentoutumaan ja nauttimaan.

Illalla GEZ-21:een

Art – keskus

Osoite: ul. Pushkinskaja 10 (sisäänkäynti Ligovskij prospektistä, 53) piharakennus D, 3.krs. Metro Ploshad Vosstanija

Puh: +7(812)16–452-58, +7(812)16–452-63

<http://www.tac.spb.ru/>

Kokeellisen musiikin galleria Gez-21 muistuttaa avantgardistista konserttisalia, jossa musiikkitarjonta vaihtelee jazzista ja rockista määrittelemättömään eli tunnettujen nuorten muusikoiden kokeellisen musiikin konsertteihin. Elektroninen melumusiikki, polyfoniset kokeet, intermedialliset ääni -installaatiot ovat vain pieni osa siitä, mitä galleriassa saa kuulla ja kokea.

Keskiviikkoisin ja sunnuntaisin GEZ-21:ssä näytetään maailmankuulujen elokuvaohjaajien teoksia 20-vuosisadalta.

Ajoittain galleriassa järjestetään myös teemailtoja, esim. ensimmäinen "Gootit Pietarissa" -teemailta.

tai Jazzfilharmonia – konserttisaliin

Osoite: Zagorodnij prospekt 27, Metro Dostojevskaja

www.jazz-hall.spb.ru

Pietarin Jazz - konserttisalin perusti tunnettu multi-instrumentalisti, säveltäjä ja jazz-ikoni David Goloshokin. Vuonna 1989 perustettuun jazzklubiin mahtuu 200 kuulijaa ja konserteista voi nauttia ympäri vuoden. Salissa istutaan

2-6 hengen pöydissä ja nautiskellaan kevyestä jazzmenusta. Ohjelmisto kattaa jazzin eri suuntauksia bluesista nykyjazziin. Konserttisalissa vierailee maailmankuuluja muusikoita Venäjältä ja muualta maailmasta.

Konsertteja järjestetään kahdessa salissa: isossa Jazz-philharmonic hall salissa, ja pienessä 40 hengen jazz baarissa, nimeltä Elingtonin Sali. Tiloissa sijaitsee myös jazzmuseo.

Lapsellisille ja lapsiperheille

Lapset pihalle leikkimään

Smaragdi kaupunki

Osoite: Pravdakatu 2, 4, 6, 8 (sisäpiha)

Venäläinen A. Volkov on kirjoittanut oman versionsa Frank Baumin teoksesta Ozin maa. Volkovin teokseen nimeltä Smaragdi kaupunki on lisätty uusia hahmoja sekä muutamia uusia jaksoja. Tämä lapsille tehty satupiha on rakennettu Volkovin Smaragdi kaupungin mukaiseksi. Kuten sadussa, myös satupihalla on keltaisista tiiliskivistä rakennetut polut, ja kaikki tapahtumat näyttäytyvät samassa järjestyksessä kuin kirjassakin. Pihalla elävät Volkovin satuhahmot, kuten Strashila, pelkurileijona, Stella, ihmissyöjä, metallinen puunhakkaaja, vartija Faramon, ilkeä noita Bastinda ja sapelihammastiikerit. Suurin osa satuhahmoista on tehty raudasta ja jotkut kuparista. Gudvinhahmo muuttaa jatkuvasti muotoaan ja sen takia hahmosta tehtiin kukkapenkin muotoinen: kukat muuttuvat kokoa ajan, kasvavat ja kuihtuvat. Satupihalle pääsee ilmaiseksi ja se sijaitsee Pietarin keskustassa.

Pietarin Nukkemuseo

Osoite: Kamskaya ulitsa 8.

Aukioloajat: Ma – Su 10.00 – 18.00

www.russiandolls.ru

Nukkemuseo perustettiin vuonna 1998

Venäjän Etnografisen Museon avustuksella. Kokoelman pohjana ovat muutamien yksityisten keräilijöiden kokoelmat. Yksityisessä museossa on 2500 erilaista nukkea moderneista antiikkinukkeihin.

Pietarin ainoan nukkehistoriasta kertovan museon kahdeksassa salissa on pysyviä asetelmia, sisustusnukkeja, saduista tuttuja nukkeja,

kansannukkeja, perinteisiä juhla-asuja ja juhlamenoja, "Teatteri ja naamiaiset" ja "Metsän valtakunta" -salit sekä nukkien demoverstaat.

Kokoelman keskiössä ovat nuket, tekstiiliasetelmat sekä Teatteriakatemiian opiskelijoiden tekemät naamiot. Teatteriakatemiian kanssa tehty yhteistyö on tuonut uusia tapoja nukkien esillepanoon. Jokainen vitriini valmistellaan teatterilavan näköiseksi ja nuket ovat lavalla niin, että katsojille esittäytyy satumainen nukkemaailma.

Ruokailemaan

Lasten ravintola U Leo (Leon Luona)

Osoite: Kauppakeskus Atmosfera, 3 krs., Metro Komendantskij Prospekt

Aukioloajat: Ma – To 12.00 – 20.00, Pe – Su 10.00–22.00.

Puh: +7(812)92-718-96

U Leon on Pietarin ainoa lasten ravintola. Ravintolassa saa syödä ja katsoa samalla animaatioita. Sopii eri-ikäisille lapsille. Täällä voi järjestää myös lasten juhlia. Keittiö tarjoaa terveellisiä ja hyvän makuisia annoksia, koska äitien toiveet on otettu huomioon. Annoksilla on hauskat nimet ja tarjoilu on mielenkiintoinen. Aikuisille on oma ruokalista.

Jälki ruoaksi jätskiä jätski baarissa

Baskin Robbins jäätelöbaari

Osoite: Gribojedova kanal 19, Metro Nevskij Prospekt

Aukioloajat: Ma – Su 10.00 – 22.00

Puh: +7(812) 31-440-12

Baarista löytyy ainakin 40 eri jäätelölajia, pirtelöitä, kilpailuja ja pelejä lapsille. Tilaa värittävät eriväriset ilmapallot ja klovnit. Tarjolla on myös tuoreita á la carte kakkuja.

Illaksi teatteriin - Zazerkalje lasten musiikkitatteri

Osoite: Ul. Rubinshteina 13, Metro Dostoevskaja

Puh: +7 (812) 31-554-80

<http://www.zazerkal.spb.ru>

Musiikkitatteri Zazerkalje (Peilintakaa) perustettiin vuonna 1987. Teatterin nimi tarkoittaa peilin takana olevaa kuviteltua tilaa. Ajatuksena on, että juuri musiikin avulla voi kevyesti ja luontevasti leijua kuvitellun rajoilla, tarkastella itseään "peilistä" ja kurkistaa samalla peilin toiselle puolelle. "Peilintakaa" -ajatus löytyy kaikista teatterin näytelmistä. Teatterin ohjelmisto on rikas ja monipuolinen ja musiikkina käytetään mm. Tshaikovskia ja Bachia sekä nykyaikaisia pietarilaisten ja moskovalaisten nuorten säveltäjien teoksia.

Zazerkalje on ollut mukana useilla eri teatterifestivaaleilla kotimaassaan sekä Euroopassa ja voittanut lukuisia palkintoja. Teatteri on vierailut myös Suomessa mm. Aleksanterin teatterissa Helsingissä vuonna 2009 Moskovassa palkittuna esiintyksellään Tuhkimon.

Teatterin ohjelmisto sopii mainiosti myös aikuisille.

Tai Trans-Force virtuaali-todellisuuden keskus

Osoite: Pr. Prosveshenija 19,
kauppakeskus "NORD" 3 kerros.

Tai: ul. Marata 86, kauppakeskus "PLANETA NEPTUN".

Aukioloajat: Ma – Su 10.00 – 21.00

Puh: +7 (812) 33-633-75

<http://www.trans-force.ru/>

Trans-Force virtuaalitodellisuus on kehitetty sekä viihdyttämään että tiedon välitykseen. Esimerkkinä on Moskovan Darwin museon ja Trans-Forcen yhteistyö, jonka seurauksena museovieraat voivat tehdä interaktiivisen 5D matkan menneisyyteen. Osallistujat matkustavat kivihiilikaudelle Trans-Force avaruusaluksella. Ryhmää opastaa virtuaalinen opas, robotti Forcey. Matkustajilla on mahdollisuus katella sekä osallistua: he voivat kontrolloida alusta ohjaussauvalla meteorisateessa ja ottaa mm. kuvia fossiilikaloiista.

Interaktiivinen Trans-Force teatteri/kahvila on tehty valtavan avaruusaseman ohjaushytiksi. Hyttin ikkunoiden takana aukeaa 3D-ulottuvuus: Maan kaupunkeja, Aurinkokunnan planeettoja, Kuun ja Marsin muotoja, satu- ja fantasia maisemia, muiden planeettojen

sivilisaatioita. Superrealistinen imitaatio kolmiulotteisesta avaruudesta suurella panoraamanäytöllä, ääniefekteillä, muotoilulla ja viimeistelyllä sisustuksella tekevät illuusion avaruusasemalla olemisesta täydellisen.

Trans - Forsin palveluihin kuuluvat lasten ja aikuisten esitykset, tie-, perhe-, yrittäjä- ja turisti ohjelmat.

Hulluttelijoille

Tukka pystyy aamutuimaan - Peterburgin kauhut

Osoite: Ul. Marata, 86, 2.krs TRK "Planeta Neptun"

Aukioloajat: Ma – Su 10.00 – 21.00

Puh: +7(812)44-800-77

<http://www.spbhorror.ru>

Huhtikuun alussa 2008 kauppakeskuksessa nimeltä "Planeta Neptun" avattiin uusi turistikohde "Peterburgin kauhut". Aikuisten kauhupuistossa on ainutlaatuinen pelkojen sokkelo, jota pidetään uuden sukupolven huvina. Kauhupuistossa on myös interaktiivinen näyttely. Pietarilaisella tyyllillä on onnistuttu luomaan tunnettujen ja pelottavienkin kirjallisuuden sekä historiallisten kohteiden kokoelma. Kauhupuistoon on pyritty luomaan toden tuntua: astutte hissiin, joka lähtee nopeasti ylös, ikkunoista näkyy yhä pienenevä kaupunki. Lisäksi kirkon kupolin kohdalla hissi pysähtyy ja lähtee alaspäin. Viimeisen tömäyksen jälkeen joudutte Pietari Paavalin linnoituksen vankityrmään.

Kauhukabinetissa ruhtinatar Tarakanovin kuolema on esitetty Konstantin Flavitskin tauluna, joka tuntuu heräävän eloon tulvivan veden täyttämässä komerossa. Todellisuuden illuusio kiihtyy: tyrmän ovien narina, ketjujen kolina, vankien huokaukset ja elävältä näyttävät rotat, jotka juoksevat jalkojen alla. Tsaari Paavali I kuolema, Rasputinin poltto, Gogolin apulaisen nenän etsiminen, lentävä mantteli ja eloon herännyt Patarouva (Pikovaja Dama) sekä Raskolnikovin verinen omatunto heräävät täällä eloon.

Huoneiden lavasteet on toteutettu erityisen tarkasti. Pelkästään huoneen, jossa on tietojen mukaan poltettu Rasputinin ruumis, rekvisiittaan kului metallisäiliöiden ja erilaisten putkien valmistamiseen 5 tonnia rautaa. Huhujen mukaan Rasputin nousi polton aikana arkussaan istumaan.

Peterburgin kauhujen kierroksen aikana on mahdollisuus kurkistaa tsaarin makuhuoneeseen ja nähdä Paavalin mystinen kuolema, käväistä pelisalissa ja tavata Puskinin Patarouva sekä nähdä Raskolnikovin murhaaja. Piiloutumalla teatteriin voi seurata miten kuolema vie Tsaikovskin.

Nykyaikainen kauhukierros on toteutettu viimeisintä ääni- ja valoteknologiaa, holografiaa, videoanimaatioita sekä aitoja näyttelijöitä hyväksi käyttäen.

Ruokailua vakoilijattaren seurassa - "Raskaana olevan vakoilijattaren salkku"

Osoite: ul. Bolshaja Konjushennaja, 17

Aukioloajat: Ma - Su 11.00 – 03.00,

elävää musiikkia 20.00 – 23.00

Puh: +7(812)57-006-37,

+7(812)950-95-16

<http://www.sakvojag.ru/>

Keskihinta ilman juomia: 800 ruplaa.

"Raskaana olevan vakoilijattaren salkku" ei ole ainoastaan ravintola, vaan myös klubi, museo ja teatteri. Asiakkaat tulevat tänne "huippusalaiseen" paikkaan pitämään hauskaa, eli jos haluat ruokailla todella hienostuneessa ravintolassa, niin tänne ei ainakaan kannata suunnistaa. "Salkun" sisustus on toteutettu vakoilijoiden elämästä poimittujen yksityiskohtien ja pikkutavaroiden avulla. Esineitä tutkimalla käy mielessä, että vakoilijan elämä on vaarallista ja vaikeaa: seinillä on korvien lisäksi myös muita vartalon osia. "Salkun" mustaa huumoria täydentävät arkun muotoinen pikkupöytä, jonka lasin alla näkyy kuolleen proletariaattijohtajan kipsipää. "Salkun" baaritiski muistuttaa kidutushuonetta: ketjuilla varustetut tuolit ja fileroitu naisen vartalo eivät muistuta ainakaan tavallista kokoushuonetta. Kaikki ei kuitenkaan ole niin synkkää: erään salin hämärä punainen valo paljastaa itämaisin kuvin koristellut seinät, joita kaunistaa Kamasutran kuvitus. "Salkku" on epätavallinen paikka ja asiakkaat saavat nauttia kahvilan antimista ainutlaatuisen sisustuksen ympäröivinä. Esimerkiksi Volga- auto on muunnettu pienen asiakasryhmän istumapaikaksi. Ruokalistalla on eurooppalaista ja venäläistä tarjottavaa. Vaihtoehtoina löytyy perinteisten borssi- ja gulassikeittojen lisäksi lohta ja jättikatkarapuja konjakissa, myös kalan ja lihan yhdistelmä surf&turf, jossa on possua ja lohta. Juomapuoli hoituu kymmenen eri lajin olutvalikoimalla ja kyytipoikana toimivat klassiset väkevät.

Kelluntaa pumpattavalla Baballa (muijalla)

Vuodesta 2003 lähtien Pietarin alueella, Losevon kylässä, on järjestetty koskenlaskua puhallettavilla kuminaisilla. Kyseessä on kilpailu, jonka osallistujamäärä kasvaa koko ajan. Kilpailun tavoitteena on kannustaa urheiluun ja edistää terveellisiä elämäntapoja.

Kilpailun järjestää "Bubble Baba Challenge – työryhmä" vuosittain elokuussa.

Ilmoittautuminen: jokainen 16v. täyttänyt voi allekirjoittaa osallistumissopimuksen. +7(921) 94–911-66.

info@bb4.ru

Korkokengillä juoksu rohkeille naisille

Pietarin muodikkain tapahtuma on "Glamour" -lehden järjestämä korkokengillä juoksu, jossa saa testata itseään, urheilullisuuttaan ja huumorintajuaan. Tämä hauska tapahtuma on suunnattu shoppailusta pitäville muodikkaille ja rohkeille naisille. Joka vuosi heinäkuussa järjestetään LOVE RADION suorassa lähetyksessä kilpailu kaupungin tyylikkäämmille ja kauneimmille naisille, jotka pääsevät juoksutapahtumaan arvaamalla radiossa esitetyn melodian. Melodia soitetaan korkokengillä lattiaa vasten ja arvauksen jälkeen startataan Mihailovskin kadulta.

Lopuksi anniskelupaikkaan

Daiquiri bar

Osoite: ul. Konjusnaja 1, Metro Nevskij Prospekt

Aukioloajat: Ma – Su klo 16.00 siihen asti kunnes viimeinen vieras lähtee

Puh: +7(812) 31–553-73

<http://www.dbar.ru/>

Värikäs illanviettopaikka on ensimmäinen pelkkiä drinkkejä tarjoileva baari Pietarissa. Tyylikäs ja iloinen ilmapiiri takaavat hauskan illan. Hinta laatusuhde on kohdallaan.

Kaupungin parhaat baarimestarit ja barmen show. Saatavilla on myös pirtelöitä ja kuumaa viiniä sekä juusto- ja lihalautasia eli pikkusytävää. Baarimestarin mukaan drinkki on tuore vain 3 minuuttia. Pakko siis juoda monta drinkkiä illan kuluessa.

Tarinoista ja kävelyistä pitävälle

Matkailijat, jotka rakastavat tarinoita ja kävelyretkiä voivat tehdä kävelykierroksen seuraamalla pieniä erikoisuuksia.

Peterburgin kissat Malaja Sadovajalla

Osoite: Ul.Malaja Sadovaja.

Kaksi kissaa Jelisei ja Vasilisa toteuttavat toiveita, jos heitetty kolikko osuu niiden viereen. Kaksi vastakkain istuvaa kissa-patsasta on muistomerkki jaloslavialais kissoista. Ne tuotiin sodan aikana 1941- 45 pelastamaan kaupunkia valtavasta määrästä rottia, jotka tuhosivat muutenkin vähäiset ruokavarastot. Kaupunkiin saapui 4 junavaunua, jotka olivat täynnä kissoja. Pietarilaiset kutsuivat vaunuja nimellä "naukuva divisioona" ja niitä vartioitiin tarkasti. Kissat alkoivat metsästää jysijöitä ja saarron loputtua lähes kaikki kellarit olivat vapaina jysijöistä.

Kissat vaikuttavat kaupungissa edelleenkin vartioiden Eremitaasin kallisarvoisia taideteoksia. Kissat ovat eläneet alueella keisarinna Elisabetin ajoista lähtien. Elisabet vaati, että koelmaa oli suojeltava hiiriltä ja ainoa keino siihen olivat kissat. Kissoja oli parhaimmillaan 200 mutta nykyään niitä on noin 70.

Vihervarpusen patsas Chizhik-pyzhik)

Osoite: Fontankan ranta

Georgialainen taiteilija ja käsikirjoittaja Rezo Gabriadze valmisti yhden Pietarin pienimmistä muistomerkeistä. Patsas on korkeudeltaan 11 cm ja painoltaan 5 kg. Seitsemänvuotisen

olemassaolonsa aikana Chizhik on varastettu 4 kertaa ja jokaisella kerralla palautettu takaisin paikalleen. Patsas on löytynyt mm. metallivastaanottokeskuksesta.

Kun patsas viimeisen kerran varastettiin vuonna 2002, sitä ei enää löydetty ja museon työntekijät tekivät uuden patsaan alkuperäisen mallin mukaan. State Museum of Urban Sculpture Pietarissa pitää varastossaan varmuudeksi muutamia kopioita veistoksesta. Varpuspatsas sijaitsee tällä hetkellä kyseisessä museossa.

Ensimmäinen varpuspatsas pystytettiin syksyllä 1995 Fontankalle, talo numero 6 vastapäätä, johon vuonna 1835 perustettiin Keisarin oikeustieteellinen Akademia prinssi Pietari Oldenburgin toimesta. Akatemian opiskelijat käyttivät kelta-vihreää koulupukua ja heidän salaiset vierailunsa tunnettuun majataloon johti pietarilaiseen kansanlauluun "Chizhik Pyzhik, missä olette olleet? Fontankalla, juomassa vodkaa". Tulevia juristeja kutsuttiin siis chizhik-pyzhikiksi heidän kelta-vihreästä vaatetuksestaan johtuen. Rezo Gabriadzen mukaan veistos auttaa opiskelijoita selviytymään onnettomista lemmensuhteistaan ja matkustamaan julkisilla kulkuvälineillä ilman lippua.

Grifonien torni - arvotuksellinen paikka Pietarissa

Osoite: 7-ja linija V.O, 16, sisäpiha

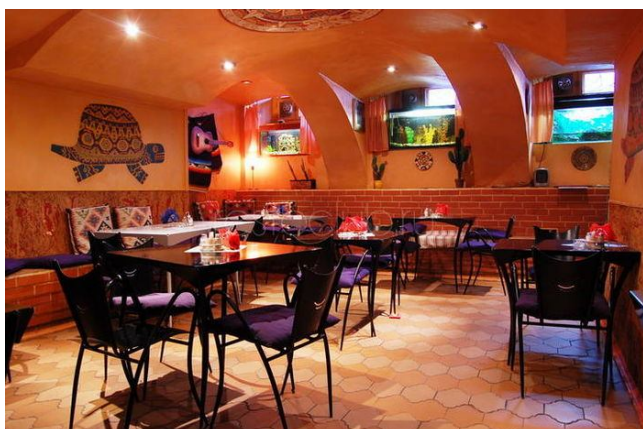
Grifonien eli korppikotkien torni on yksi Pietarin ainutlaatuisista nähtävyyksistä. Se sijaitsee Pellin ja poikien apteekin pihassa ja on korkeudeltaan n. 11 metriä ja halkaisijaltaan n. 2 metriä. Tornista on olemassa muutamia legendoja.

Yhden tarinan mukaan tunnettu apteekkari Vilhelm Pell harrasti mystistä alkemiaa ja kasvatti korppikotkia. Legendan mukaan näkymättömät korppikotkat tulivat öisin tornissa olevaan pesäänsä ja niiden siluetit näkyivät naapuritaloissa. Tornin tiiliseiniin on merkitty numeroita, jotka muodostavat salaisen koodin. Sille, joka lukee tornin kaikki numerot, on luvassa joko toiveiden toteutuminen tai kuolemattomuus.

Toinen tarina kertoo, että tornin alla oli pommisuoja naapuritalojen asukkaille ja itse torni toimi ulospääsyreitteinä kellarista.

Kolmas legenda on uskottavin, sillä sen mukaan Grifonien torni on toiminut kemiallisen laboratorion savupiippuna, jossa Vilhelm Pell työskenteli. Tornin tiiliseinässä olevat luvut muuttuvat jatkuvasti, mutta vieläkään ei tiedetä, kuka numerot ajoittain uudistaa...

Ruokailua

La Cucaracha (torakka)

Osoite: Fontankan rantakatu 39, Metro Gostinnyj Dvor

Aukioloajat: Su – To 12.00 – 01.00; Pe, La 12.00 – 05.00

Puh: +7 (812)33–162-90

<http://www.lacucaracha.ru>

Pietarin ensimmäinen meksikolainen ravintola avattiin vuonna 1995. Ravintola on Top 5:n joukossa. Sisustus on meksikolainen värikkäine akvaarioineen ja sombreroineen. Henkilökunta tulee suoraan Meksikosta. Hyvä ruoka ja hyvä drinkkivalikoima sekä elävää latinomusaa ti, pe, la ja su klo 20.00–23.00. Jos olet juonut vähemmän kuin puoli litraa tequilaa, et ole macho. Ravintola tarjoaa asiakkailleen hyvää mieltä illalla ja pahaa oloa aamulla. Keskihinta ilman alkoholia n. 750 ruplaa.

Kävelypäivän päätteeksi teatteriin - Eremitaasin teatteri

Osoite: Dvorcovaja Naberezhnaja 32, Metro Nevski prospekt/Gostinyi dvor

Aukioloajat: Ma - Su 11.00 — 19.00

Puh: +7(812)96–637-76, +7(812)57–902-26

Yleiskäsitettä ermitaasi (ranskaksi ermitage = erakkomaja) on varsinkin 1700-luvulla käytetty puistojen ja puutarhojen yhteyteen rakennetuista huvimajoista. Eremitasiteatteri, jonka Katariina Suuri rakennutti itselleen yksityisteatteriksi, on yksi upeimpia rakennustaitteen teoksia Pietarissa. Rakentaminen alkoi vuonna 1783 Pietari Suuren palatsin paikalle. Vallankumousta edeltäneet vuodet olivat suotuisia teatterin historialle. Juuri silloin teatterin ”pajalla” työskenteli joukko Venäjän tunnetuimpia taiteilijoita kuten Benua, Bakst, Golovin ja Somov. Heidän rakentamansa teatterikulissit olivat jo itsessään taideteoksia. Vallankumouksen jälkeen vuonna 1917 teatteri toimi taidehistoriallisten luentojen ja kokouksien pitopaikkana. Vuonna 1991 7.tammikuuta Eremitaasin teatteri avasi jälleen ovensa vierailijoille. Teatterista tuli yksi Pietarin suosituimmista esityspaikoista. Festivaali nimeltä ”Paganinin viulu” järjestettiin tässä salissa ja maailman kuulu viulisti Sergei Stadler soitti Paganinin mestariteoksia suoraan Italiasta tuodulla Paganinin viululla. Tammikuun 1. päivänä vuonna 1995 teatterissa järjestettiin ”Maailman sinfonia” konsertin suorälähetys esiintyjänään sellisti ja kapellimestari Mstislav Rostropovich. Rostropovichia pidetään yhtenä 1900-luvun merkittävimpana sellistinä.

Kirjallisuutta

Albedil, M. F. 2003. Pietari ja sen lähialueet. Suom. I.A. Tereshina. Pietari:Alfa Colour.

Grandferry, Vincent 2005. Pietari kartta+opas. Suom. Kaarina Turtia. Helsinki: Otava.

Häkkinen, Anna, Kauppinen, Antti 2009. Sankarimatkailijan Pietari. Helsinki: Like.

Kaurinkoski, Kaarina 2000. Pietarin sydämessä. Helsinki: Tammi

Londen, Magnus, Mård, Anders, Parland, Milena 2003. Pietari Metropoli nurkan takana. Helsinki: Tammi.

Mård, Anders 2009. Mondo matkaopas Pietari. Helsinki:Image.

Phillips, Catherine, Rice, Christopher ja Melanie 2006. Pietari (Kaupunkikirjat). Suom. Ilkka Rekiaro. Helsinki: Wsoy.

Raskin, Abram 2001. Pietari. Suom. Irina Teresina. Pietari: Ivan Fjodorov.

Volkov, Solomon 2008. Pietari Eurooppalainen kulttuurikaupunki (2. painos). Helsinki: Otava.

www-sivuja:

www.st-petersburg.ru/en (kaupungin virallinen kotisivu)

www.visitpetersburg.com (turistitoimiston sivu)

www.spbculture.ru (ajankohtainen kulttuurisivu)

www.saint-peterburg.com (kaupungin nähtävyydet)

www.sptimes.ru (ajankohtaista tietoa, uutisia S. Peterburg Times lehdestä)

www.encspb.ru

<http://www.petergreenberg.com/2009/07/04/ask-the-locals-st-petersburg-russia/>

www.pohjolanmatka.fi

www.nordictravel.ru/fin/

www.rus-tourist.ru

www.tilausmatkat.info

www.venajaseura.com

НАУСКАА МАТКАА!
ВЕСЁЛОГО ПУТЕШЕСТВИЯ!